

**DŽEK
SLEJD**

**BROJ
85**

SEJUN

**CENA
150 DINARA
EDICIJA
DOK
HOLIDEJ
VANREDAN
BROJ**

POTRAGA ZA VELIKIM GAZDOM

★ **SEJN** ★

DŽEK SLEJD

POTRAGA ZA VELIKIM GAZDOM

NIŠRO FORUM-OUR MARKETPRINT

EDICIJA VESTERN ROMANA

Š E J N

Broj: 85

V. d. glavnog i odgovornog urednika:

Slavko DRAGINČIĆ

Urednik:

Zorka ĆIRIĆ

Naslov originala:

Jack Slade

CHASE AFTER THE BIG BOSS

Recenzija:

Miloš SIMIĆ

Prevod i adaptacija:

Miloš SIMIĆ

Lektor:

Olivera ŠIJACKI

Tehnički urednik:

Valerija ŠREDER

Naslovnja strana:

Ferenc BARAT

Korektori:

Marija KEČKEŠ

Margit BERNAT

Štampa: 3. VI 1986.

Tržište: 16. VI 1986.

Izdaje i štampa NIŠRO „FORUM” — OOUR „MARKETPRINT”,
Novi Sad, Vojvode Mišića 1. V. d. glavnog i odgovornog urednika:
Slavko DRAGINČIĆ. UREDNIK: Zorka ĆIRIĆ. Naslov originala:
Jack Slade — CHASE AFTER THE BIG BOSS.

Copyright: 1976. by Towe Publications INC, prema ugovoru sa
GPA iz Minhena.

Oslobođeno osnovnog poreza na promet, mišljenjem Pokrajinskog
sekretarijata za obrazovanje, nauku i kulturu SAP Vojvodine broj:
413-12/79 od 28. II 1979. godine.

Kroz park obavijen tamom začuo se zvonki ženski glas iz kuće.

Vrata na balkonu bila su otvorena i svetlost je prodirala napolje.

Šejn se naslonio na zid. Za trenutak je oklevao, a zatim se skoro nečujno popeo i preskočio ogradu balkona.

Žena je pjevušila.

Raspevana ptičica, pomisli Šejn. Kao slavuj u proleće.

— Da li treba da spakujem i ovu žutu haljinu? — čuo je Šejn neki drugi ženski glas. — Kažite, misi?

— Kako da ne, gusko jedna — odvrati žena. — Nosimo sve. Razumeš li? Mi se ovde nikad više nećemo vratiti.

Zapadnjak se sagnuo i protrljao oči.

Sada je već mogao da vidi ženu čiji je glas čuo pre nekoliko trenutaka.

Stajala je pored velikog otvorenog kofera.

Neka mlada crnkinja s kapicom na glavi pakovala je stvari.

Žena je na sebi imala još samo steznik i crne svilene čarape sa crvenim podvezicama. Jasno se video odsjaj bele kože oko podvezica.

Šejnov pogled je klizio dalje uz lepo telo žene. Vitak stas i neobično velike grudi koje su pretile da će svakog trenutka prosto izleteti napolje. A kada je podigla ruke i uhvatila svoju bujnu kosu, Šejnu je zastao dah.

Kakva lepotica! Krupne plave oči, lepo lice, usne kao trešnja koje prosto mame da ih neko poljubi.

Šejn je sada bio sasvim siguran da se pred njim nalazi ona prava žena.

Skoro dve nedelje tražio je tu zagonetnu Kolin O'Rejli. I sada je našao ovde u Memfisu, u Teneisiju.

Neobično lepa žena. Ali, da li će ga navesti na trag velikog gazde „Ajkule”, od koje je drhtao svako u ovom kraju, a i mnogo dalje.

Nema sumnje, to je ona. Video je njenu sliku u Sent Luisu i bio je siguran da će je njegovo oštro oko prepoznati među hiljadu sličnih žena.

— Hajde, otkopčaj mi mider, Velma — doviknu ona malojoj crnkinji. — I, požuri s pakovanjem stvari! Ja ću malo da se odmorim na krevetu.

Mlada crnkinja otkopča mider.

Bio je to trenutak kada bi se jedan pravi džentlmen povukao.

Međutim, Šejn je stajao kao omađijan i zurio u tu lepu ženu. Skoro se nije usudio ni da diše, a kamoli da podigne nogu i preskoči ogradu balkona.

Iza njega je nešto šušnulo.

— Gubi se odavde, pasji sine! — čuo je Šejn prigušeni glas. — Tiho i bez buke!

II

Šejn je polako okrenuo glavu. Kao da se bojao da će uplašiti ptčicu ispred sebe.

Međutim, taj čovek iza njegovih leđa sigurno se ne šali i Šejn nije imao nameru da ga izaziva. Jer, krajičkom oka ugledao je cev kratke sačmarice u rukama tog nitkova.

Šejn podiže ruke uvis!

Počeo je da se povlači nazad prema ogradi. Polako i bez suvišnih pokreta. Trudio se da sve bude tiho tako da Kolin O'Rejli ne primeti da je neko gledao u jednom tako intimnom trenutku kada se potpuno opustila.

Čovek sa sačmaricom koraknu napred.

Zapadnjak je odmah primetio da su orozi na njegovoj gvozduriji bili nategnuti. Znači, jedan pritisak na obarač i Šejn će biti izrešetan kao stara kanta.

Šejn prebaci jednu nogu preko ograde. Ništa! Pucanj nije prasnuo.

Zapadnjak se spusti niz ogradu. Zaustavio se na mekanoj travi.

Čovek sa sačmaricom mahnu puškom prema parku. Nije rekao ništa. Verovatno je želeo da se sve završi mirno i da žena u sobi ne sazna da je jedan prokleti nitkov posmatrao u trenutku kada na sebi nije imala odeću.

Šejn potrča u pravcu koji mu je odredio čovek sa sačmaricom.

Nije mu bilo potrebno dugo da gleda tog nitkova. Bio je to jedan od ubojica i pesničara kakvih je bilo mnogo duž obale Ould Men Rivera. S njima nema šale. Oni udaraju svojim ogromnim šapama kao maljem. Ovaj je imao spljošten nos, četvrtasto lice i ožiljak preko levog obraza.

— Kreni prema zidu! — naredi on Šejnu.

Šejn je poslušao. Bilo mu je jasno da snažna gorila ne želi da pravi galamu.

Međutim, Šejna je i pored toga oblio hladan znoj. Neko ipak zna da je on pronašao tu zagonetnu ženu i odsad će mu život biti stalno u opasnosti.

Stigao je do gvozdene kapije.

— Otvaraj i izlazi napolje! — naredi čovek s ožiljkom.

Zapadnjak otvori kapiju. Izišao je napolje. Za trenutak je pomislio da naglo zatvori vrata i njima tresne gorilu iza sebe.

Ali, čovek koji je koračao iza njega bio je đavolski oprezan.

Do đavola, on je zaista potcenio tog snažnog gorilu!

Čovek je terao Šejna ispred sebe. Išli su polako.

Uskoro su se našli u nekoj mračnoj ulici.

Zapadnjaku je sada bilo jasno da mu se crno piše. Morao je nešto da preduzme ako misli da ostane ovde među ljudima na ovom svetu. Nešto mora pokušati.

— Hej, prijatelju! — doviknu Zapadnjak. — Ja mislim da bi se nešto...

— Ne pričaj gluposti! — prekide ga gorila.

Bar priča sa mnom, pomisli Šejn!

Koračali su dalje. Ulice su bile sve mračnije i prljavije.

Sada mi je jasno, pomisli Šejn. Taj medved želi da me odvede do obale Misisipija. Talasi velike reke lako će progutati leš!

— Hej, prijatelju! — doviknu Šejn. — Imam jednu želju. Hoću da posetim svoju majku u Sent Luisu. Bolesna je. A ja nemam novac da platim kartu.

— Ti ćeš krenuti u drugom pravcu, druškane! — progunda gorila. — Niz reku. I tu ti neće ni biti potrebna karta. Pošto ćeš plivati.

Između malih crnačkih koliba već su se nazirali talasi velike reke.

Tog trenutka prolazili su pored neke oronule kolibe i napolje je izašao neki crnac.

Gorila spusti cev sačmarice malo niže.

To je ipak bila šansa!

Zapadnjak se okrete nazad i munjevitim pokretom ruke odbaci cev opasne gvoždurije u stranu.

Prasnu pucanj.

Obe cevi sačmarice isprazniše se istovremeno. Vatrene snop pruži se prema kolibi. Olovna kugla probi zid.

Šejnova pesnica pogodi gorilu koji posrnu nazad i svom snagom udari u zid kolibe.

U kolibi neko kriknu.

Pored Šejnove glave kao da je preletela neka senka.

Šejn je pokušao da se baci unazad. Ali, neka drvena palica je već bila prohujala pored njegove glave i tresnula posred čela snažnog gorilu.

Čovek nije uspeo ni usta da otvori. Skljokao se pored zida i ostao nepomičan.

Šejn se okrete na drugu stranu.

Pred njim se nalazio debeli crnac koji se malopre pojavio na vratima trošne kolibe.

Šejn se saže i uze „remington“ iz futrole čoveka koji je nepomično ležao na zemlji.

Odmah je primetio staklaste oči čoveka. Znači, taj je krenuo na daleki, dugi put bez povratka.

Sa strane su se pojavile senke. Polako su se približavale Šejnu. Polako, ali opasno!

Debeli crnac je još uvek stajao pored njega kao da se ukočio i nema snage da se pokrene sa mesta gde se našao.

— Taj čovek je mrtav — reče Šejn piskavim glasom.

Crnac je ćutao.

Šejn zavauče ruku u džep svoje jakne.

Ubrzo je ponovo izvukao. Ali, sada se u njoj nalazio po-
veći svežanj novčanica. Preko trista dolara. To je za ovog si-
romašnog crnca bilo pravo bogatstvo.

Šejn tutnu svežanj dolara u ruke zbunjenom crnom čove-
ku.

— Uzmi ovo, čoveče — reče on tiho. — Spasao si mi život.
I, potrudi se da telo ovog nitkova što pre nestane oдавде.
Može naići šerif, ili će ga neko tražiti.

Crnac je zbunjeno gledao svežanj novčanica u svojim ru-
kama.

Šejn se okrenuo na drugu stranu. Uputio se prema reci.

Međutim, crnci su mu preprečili put. Bio je opkoljen sa
svih strana. Nalazio se u teškom položaju. Tu se više ništa
nije moglo učiniti.

Ali, tada je odjeknuo glas debelog crnca i tamne senke se
povukoše ispred njega.

Visoki čovek odahnu. Posle pola sata stigao je u svoj ho-
tel na Džekson aveniji.

U sobi je očistio odelo i bacio se na krevet.

Znači, našao je tu ženu Kolin O'Rejli. Najzad!

Ali, uverio se da tu mora biti jako oprezan. Jer, đavolski
opasno je kad se neko nađe u njenoj blizini.

III

Šejn se ipak nije usudio da se ponovo približi vili u ko-
joj je prethodne večeri video Kolin O'Rejli. Ipak se ne treba
igrati životom kad postoje i drugi putevi za rešenje neke za-
gonetke. Sasvim je bio siguran da je ta kuća okružena đavol-
ski opasnim čuvarima. Uz to, verovatno se već primetilo da
je jedan gorila nestao i sada su otvorili četvore oči.

Približiti se vili bilo bi pravo samoubištvo. Zato se Šejn
i odlučio da neprimetno iz daljine posmatra šta se događa.

Prema onome što je u vili čuo i video Šejn je zaključio
da ta lepa žena namerava da otputuje iz Memfisa.

Zapadnjak protrlja rukom čelo. Ta žena mu sada ne sme
umaći. Nikako! Verovatno će ona krenuti prema pristaništu,
jer od sto ljudi koji odlaze iz Memfisa njih devedeset devet
putuju brodom.

Oko devet časova ispred vile se zaustavila jedna kočija.

Kočijaš i dva snažna čoveka natovarili su bar pola tuceta
teških kofera.

Priglo je još oko pola sata.

A zatim se pojavila ona. Kolin O'Rejli.

Jedan od gorila koji su tovarili pakete sada je zaključao
kapiju vile i ubrzo uskočio u kočiju.

Kočijaš potera konje.

Zapadnjak stade iza jednog debelog stabla. Tu je sačekao
da kočija prođe pored njega.

Visoki čovek se nije prevario. Konji su kasali prema veli-
koj reci.

Šejn požuri za kočijom.

Putna torba nalazila se na njegovom ramenu. Hotelski račun je isplatio još ranije. Znači, može mirno da krene na put.

U pristaništu je bilo mnogo ljudi i kočija tako da Šejnu nije bilo teško da prati onu u kojoj se nalazila Kolin, jer konji su išli polako. Nogu pred nogu.

Pored same obale bila je još veća gužva.

Nekoliko parobroda bilo je usđreno. Utovarivalo se i istovarivalo. Putnici su žurili prema palubama.

Šejn se probijao kroz gomilu ljudi. Ni za trenutak nije gubio iz vida kočiju u kojoj se nalazila Kolin.

Zaprega se približila velikom parobrodu „NEČIZ KVIN”.

Kočijaš opsova. Jedan točak zapeo je za zadnji deo nekih teretnih kola.

Jedan od gorila iskoči iz kočija.

Šejnovom oštrom oku nije promaklo da je taj nitkov neprimetno izvukao revolver i cev uperio u grudi kočijaša teretnih kola koji se potrudio da se skloni u stranu da bi kočija mogla da ide napred.

Šejn je koračao dalje. Pešice je išao brže nego što se kretala kočija.

Uskoro je brod „NEČIZ KVIN” bio ispred njega. Stao je u red onih koji su čekali da uđu unutra.

Za trenutak je oklevao, ali kada je ugledao da su se i kočije zaustavile ispred broda i da su snažni momci uneli kofere Šejn se popeo na brod.

Posmatrao je kako Kolin O'Rejli izlazi iz kočije. Za njom je išla i njena crna sobarica.

Lepa mlada Kolin imala je na sebi haljinu sašivenu po najnovijoj modi. Šešir na glavi, a veo preko lica.

Šejn se osmehnu. Tu ženu je dobro zagledao i ubuduće mu neće biti teško da je prepozna među hiljadama sličnih osoba lepšeg pola.

Koračala je sa svojom služavkom pored putnika koji su stajali u red. Jedan od gorila koračao je za njom. On se neprestano osvrtao na sve strane. Ali, Šejnu nije bilo teško da ostane neprimećen. Skoro svi muškarci su se iscerili i uperili svoje požudne poglede u ženu divnog stasa. Kolin O'Rejli je njihala kukovima.

Zapadnjak stavi ruku na usta i uzdahnu.

Kolin i njena sobarica nestadoše ispod palube.

Zapadnjak je sada primetio i drugog gorilu. On se pobrinuo da priliag bude utovaren na brod.

— Kuda putujete? — upita brodar.

Zapadnjak je tek tada primetio da je već bio stigao na red za ulazak.

— A, dokle ide ovaj brod? — upitao on rasejano.

Čovek ga pogleda i nabra obrve. Ali, uzdržao se da odgovori nešto oštro. Verovatno mu se nešto ovako već više puta desilo.

— Plovimo za Nju Orlean.

— Dobro — reče Šejn. — Onda mi dajte jednu kartu do Nju Orleansa.

— Na palubi?

— Ne — odgovori Zapadnjak brzo. Nije hteo da putuje kao neka skitnica. — Kabinu, i ako je moguće u prednjem delu broda.

— Samo još jedna nije izdata. Ali, dosta je uzana, mister.

— Koliko? — upita Zapadnjak i ne trepnuvši.

— Sedamnaest i pedeset.

Šejn je platio i uzeo kartu. Uputio se odmah prema palubi.

— Hej, mister! — doviknu za njim čovek koji prodaje karte. — Ovde treba da prođete.

Zapadnjak odmahnu rukom. Krenuo je uz stepenice.

Ubrzo je ugledao jednog crnca koji je gurao kolica sa stvarima Kolin O'Rejli.

Šejn je zastao iza stuba.

Crnac je stao ispred kabine broj tri i počeo da unosi stvari unutra.

Ali, iz kabine broj šest pojavio se jedan gorila.

Šejn pođe dalje.

Brod je počeo da se trese.

Prodoran, piskav zvuk sirene prolomi se iznad talasa velike reke.

Uskoro se čulo i dahtanje snažne mašine.

Šejn stiže do svoje kabine.

Vrata su bila toliko uzana da je on jedva uspeo da proturi svoja široka ramena kroz njih.

Ni unutra nije bilo mnogo prostranije. Krevet, ormarić, stočić. Ali, šta je tu je. Natrag se ne može!

Ipak je ovo bio pravi raj u odnosu na putovanje na palubi između sanduka sa kojekakvim ološem i probisvetom čak do Nju Orleansa.

IV

Šejn je odneo svoje odelo da mu se očisti.

Ubrzo se vratio crnac sa očišćenim i ispeglanim odelom. Šejn mu je dao veliku napojnicu.

Čovek je razrogačio oči. Prosto nije verovao da je tako ne moguće. Pet dolara!

Brektanje mašine i škripa dasaka nije smetala Šejnu. Bio je siguran da će dobro spavati.

Obukao se i stavio kravatu. Prišao je ogledalu.

Nije loše, pomisli on. Žene će svakako obratiti pažnju na njega. Ali, da li će privući pogled i lepe Kolin O'Rejli?

Izišao je iz svoje tesne kabine i zaključao vrata za sobom. Svoj „remington” je ostavio u torbi. Jer ovde na brodu mu je bilo teško da se kreće sa pojasom oko struka. Ali, za svaki slučaj ispod njegove mišice s leve strane nalazio se „deringer” sa kratkom cevi koji se uopšte nije mogao primetiti. Poneo ga je još iz Sent Luisa.

Sent Luis!

Tu je dobio zadatak.

Nalazio se u Kanzas Sitiju kada je stigla vest od Sedme

brigade. On je preko čoveka za vezu u Kanzas Sitiју već bio dobio zadatak da ide u Omahu, u Nebrasku. Ali, taj zadatak dali su nekom drugom čoveku.

Na železničkoj stanici u Sent Luisu sačekala su ga dva čoveka i odveli ga u Taun Hol. Tamo se već nalazio major sa guvernerom Misurija koji je bio prešao ovamo iz Džerferson Sitiја.

Radilo se o nekom Luciusu P. Hajdenu.

To ime Šejnu nije značilo ništa. Tek kada su mu rekli da tog čoveka zovu „Ajkula“, Zapadnjaku je bilo jasno ko je to.

Hajden je u toku nekoliko godina stvorio čitavo carstvo na Misisipiju. Njemu su pripadali skoro svi veliki brodovi. Ni u jednom gradu pored obala Ould Men Riverа nije se nešto moglo istovariti ili utovariti a da „Ajkula“ ne naplati nešto za sebe. Bila je to čista ucena. Prinude, pretnje i ubistva. Ali, sve su to radili njegovi ljudi, tako da su njegove ruke uvek ostajale čiste.

Sedma brigada poslala je svog čoveka da toj moćnoj „Ajkuli“ stane na rep.

Taj čovek Sedme brigade bio je jedan od najboljih. Spadao je u grupu asova kao i Šejn.

On je Hajdena dobro priklještio. Čak toliko jako da je Hajden počeo da greši. Čitave knjige njegovih prljavih poslova dospele su u ruke prvog tužioca države Misuri.

Hajden je izgubio živce. On je lično ubio jednog svog čoveka pred desetak svedoka, jer je smatrao da ga je on odao.

„Ajkula“ kao da je bila sređena. Ali, tada su pronašli telo čoveka Sedme brigade u Misisipiju kod Kristal Sitiја.

Hajden je zatim nestao. Kao da ga je zemlja progutala.

Niko u Sent Luisu nije mogao da kaže bilo šta što bi navelo na trag koji vodi do opasnog nitkova.

Neke njegove bliske ljude su pohapsili. Ali, oni nisu znali da kažu ništa novo što već ranije nije bilo poznato.

Kada su pokušali da sruše njegovo carstvo ustanovili su da je Hajden svu svoju imovinu pretvorio u novac. Moralo je tu biti prema gruboj proceni više od dva miliona dolara. Ali, taj novac je nestao isto kao i Hajden.

U Sent Luisu je sve polako počelo da se zaboravlja. Hajdena više nema i šta se tu može.

Međutim, Sedma brigada nije odustala od toga da velikog gazdu ščepa za vrat i izvede ga pred sud. Uostalom, ubijen je jedan njen pripadnik, i to je ostalo nekažnjeno.

A onda se otkrilo da je Hajden učestvovao u jednoj prevari kod banke u Sent Luisu. Zatim je posle dva meseca banka propala. Dva meseca posle nestanka Hajdena. Nastala je šteta od nekoliko miliona. Mnogi ugledni ljudi izgubili su čitavo bogatstvo. I tako je počela potera za Hajdenom. Jer je on bio taj koji je upropastio banku i odneo sav novac.

Šejn je slušao kako guverner i gradonačelnik kukaju. Odahnuo je kada je najzad ostao sam sa sudijom Džeromom Haklijem.

Hakli mu je dao neke podatke koji su Šejna i naveli na trag lepe Kolin O'Rejli.

Ta žena je bila Hajdenova prijateljica. I, govorilo se da je ona jedina slaba tačka gazde bandita.

Šejn je odlučio da je pronade. Jer, čuo je i to da veliki gazda nikad nije daleko od nje.

Našao je u Memfis. Sada je Kolin O'Reili putovala u Nju Orlean. Možda tamo treba da se nađe sa Hajdenom?

Šejn se nadao da će biti tako. Jer, ako se i ovaj trag izgubi onda on može da se vrati kući neobavljena posla.

Hakli mu je doduše dao do znanja da je još neko ranije bio poslat da sredi Hajdena, ali nije Šejnu rekao ime tog čoveka. Poznato je da ljudi Sedme brigade rade samostalno i nikad ne znaju imena svojih drugara koji se bore protiv istog neprijatelja.

Zapadnjak se uputi u berbernicu na brodu. Jedna stolica je bila prazna.

— Šišanje i brijanje — reče on. — Samo, pazite. Imam jednu veliku čvorugu na glavi.

V

Kolin O'Reili je celog dana ostala u kabini. Ručak joj je doneo jedan od gorila. Jedan od njih dvojice stajao je uvek u blizu vrata njene kabine.

Zapadnjak je izbegavao da prođe pored njene kabine. Ko zna, možda će ona ostati unutra i do Nju Orleansa?!

Šejn je gledao malu crnu služavku koja je često stajala na glavnoj palubi i razgovarala s ljudima svoje boje kože. Izgleda da je to bilo neko veselo stvorenje i ona se dopala Šejnu. Odlučio je da joj priđe.

Računao je na to da Kolin verovatno neće izlaziti iz svoje kabine za tri dana putovanja do Nju Orleansa.

Međutim, prevario se!

Kada su uveče svetla probila tminu sa „NEČIZ KVINA” Kolin O'Reili se pojavila i krenula prema kockarnici.

Žene unaokolo su se namrštile. Jer su svi muškarci gledali samo lepu Kolin.

Dvojica gorila su ostala po strani, ali Šejnu je bilo odmah jasno da oni tu lepu ženu ne ispuštaju iz vida nijednog trenutka.

Zapadnjak se pritajio.

Kolin! Ta žena zanosnih oblina!

Izgleda da su nju neodoljivo privlačili stolovi za kockanje!

Na sebi je imala neku drugu haljinu koja je još više isticala obline njenog divnog tela.

Dubok izrez na grudima! Čvrste grudi su pretile da svakog trenutka iskoče napolje!

Zapadnjak je prestao da diše! To udubljenje između grudi odnela mu je pamet.

Tek posle izvesnog vremena uspeo je da se pribere.

Pogledao je njen šešir na lepoj glavi.

Druga boja. Ista kao i haljina.

Zapadnjak je primetio kako se oči muškaraca okreću za lepom ženom. Pratili su svaki njen pokret.

Dvojici snažnih gorila to izgleda nije baš bilo prijatno. Oni bi više želeli da Kolin O'Rejli ne bude toliko upadljiva na putovanju.

Međutim, ti ljudi unaokolo su ipak imali oči. Njima nije bilo toliko važno što se dvojica gorila mršte.

Zapadnjak se seti prošle noći. Osmehnuo se.

Uostalom, on je verovatno bio jedini muškarac koji je tu ženu video bez haljina. Golu golcatu, kao od majke rođenu.

A, stvarno je imalo šta i da se vidi!

Šejnu odavno nije tako snažno zadrhtalo srce kao kad je mala, krhka crnkinja skinula mider sa tog zanosnog tela.

Samo da mu je jedna jedina noć da provede pored nje! Makar samo da je gleda!

Srce visokog čoveka je ubrzano kucalo. Kao da je htelo da iskoči iz grudnog koša.

To Kolinino njihanje kukovima, zanosan osmeh, usne kao zrele trešnje!

Šejnu se ponovo zamutilo u glavi.

Da li je moguće da se zaljubio i da će najzad doći kraj njegovim lutanjima?

Međutim, potrebno je da se pita i ona druga strana.

Ali, izgleda da je i s druge strane sevnula varnica. Žena ga je odmerila od glave do pete.

Da li se to njemu samo učinilo? Teško je bilo da se to vidi, jer su njene oči bile pokrívene tamnim velom.

Igrači za stolom skočiše kao opareni. Naklonili su se i razvukli usne.

— Poker? — upita ona radoznalo. — Imate li nešto protiv toga da vam se i ja pridružim, momci?

Odjednom su se ispred nje stvorile tri stolice. Ponudili su joj da sedne.

Dama se još jednom okrenula.

Šejn je sada bio siguran da je pogledala baš njega.

Osmehnuo se i klimnuo glavom.

Požurio je prema jednoj od tri stolice.

Međutim, jedan od igrača mu stade na nogu i smesti svoju zadnjicu na stolicu pre nego što je Šejn mogao bilo šta da uradi.

Šejn se povuče korak nazad.

Za trenutak je pomislio da tog mladog naduvenka zgrabi zajedno sa stolicom i pokaže mu mesto gde je zidar napravio prozor, ali se predomislio.

Nije smeo da pravi gužvu. Polako, smirivao je samog sebe. Ima vremena! Jer, time bi možda naljutio gorile koji su čuvali Kolin O'Rejli.

Kockar se izgleda nije obradovao što je žena sela za njegov sto. Međutim, njegovo lice se ubrzo razvedrilo.

A kako i ne bi? Jer, oní za stolom ulagali su sada velike sume novca, trudeći se da privuku pažnju lepe žene. A kada su gubili, pravili su se da to za njih nije ništa.

Šejn se ipak nije prevario!

Ta prelepa Kolin je povremeno gledala njega.

Zatim bi se namrštila i uperila svoj pogled u kockara.

Možda je primetila ono isto što je Šejn već odavno uočio!

Kockar je stvarno bio nezajažljiv.

Umesto da pusti ženu da i ona dobije koju igru pošto je namamila ljude da ulažu velike sume, on je hteo sve. Čak i novac Kolin O'Rejli, koju je smatrao bogatom ženom.

Šejn oseti kako ga neko gura u stranu. Pored njega se stvorio jedan od dvojice gorila.

Šejn koraknu nazad. Odmah mu je bilo jasno da se kuva neka đavolski paprena čorba. Jer, gorila je bio crven u licu i sevao očima.

Prsti lepe Kolin O'Rejli dobovali su nervozno po zelenoj čoji na stolu za kockanje.

Gledala je uporno kockara koji je sada gurnuo svoj ulog na sredinu stola.

Nema sumnje, bila je besna kao divlja prerijska mačka.

Stolu je prišao i drugi gorila.

Izgleda da je Kolin O'Rejli samo to i čekala.

Njeni prsti su odjednom prestali da dobuju po stolu.

Podigla je glavu i pogledala kockara. Stavila je svoj ulog na sto.

— Hoću da vidim vaše karte, mister — čuo se njen zvonki prodoran glas. — Ali, pre nego što ih otkrijete, molim vas da ih vratite tamo odakle ste ih izvukli. Iz vašeg rukava, mister! Uzmite one koje ste dobili prilikom deljenja.

U prostoriji prestade žamor.

Zatišje pred oluju!

Nešto gadno se spremalo.

Zapadnjak je odmah primetio da dvojica gorila drže ruke na mestima gde se nalaze njihovi revolveri. Međutim, on je uočio i nešto drugo.

Kockar nije bio sam!

Neki plavi mlad čovek spusti ruku prema svom revolveru i odbaci se od bara.

Otkopčao je dugme svog žaketa i na njegovom pojasu sevnu metalna drška revolvera.

— Drugim rečima hteli ste da kažete da ja varam, madam? — upita kockar promuklim glasom.

— A kako vi nazivate to kad neko krišom vadi karte iz svojih rukava? — upita žena hladnim glasom.

Gorila koji je stajao pored Šejna izvadi polako svoj top iz jakne.

Međutim, kockar je reagovao neverovatno brzo.

Njegova stolica polete nazad kao da je sam đavo gurnuo. Sevnu vatra i prasnu pucanj.

Gorila je bio odbačen nazad. Kugla ga je pogodila.

Međutim, Šejnove oči bile su uperene u plavog mladića koji je sada uhvatio desnom rukom svoj revolver.

Samo dva koraka i Šejn se našao pored njega. Udario ga je svom snagom po ruci u kojoj se nalazio revolver.

Mladić je ipak uspeo da povuče oroz.

Metak se zabi u drveni pod pored čizme nekog čoveka.

Kockar nije uspeo da upuca i drugog gorilu. Jer je snažni pratilac lepe Kolin O'Rejli uspeo da ga udari pesnicom u bradu pre nego što je uputio kuglu iz gvoždurije.

Taj đavolski opasan kockar posrnu i opruži se koliko je dug.

Skoro istovremeno odsela je Šejnova desnica na licu plavog mladića koji je pao kao da ga je grom pogodio.

Posle dva pucnja svi su zanemeli. Gledali su uplašeno prema stolovima za kockanje. I, tek kada su sa svih strana došli ljudi iz posade broda, putnici su odahnuli.

Kolin O'Rejli je ustala.

Ostali igrači privukoše sebi svoj novac.

Pogođeni gorila nije bio pao. Držao se rukama za naslon jedne stolice.

Kolin mu priđe.

— Da li je opasno, Ripe? — upita ona.

Gorila odmahnu glavom. Ali, po njegovim očima se videlo da ima jake bolove.

Lepa Kolin O'Rejli je stala ispred onesvešćenog kockara i namrštila se.

Ljudi sa broda bili su već napravili krug unaokolo.

Gorila, koji je kockara poslao u carstvo snova, gledao je zamišljeno Šejna.

— Šta se to ovde dogodilo? — upita prvi oficir broda, sagnuvši se iznad nepomičnog tela. Zatim se uspravio.

Kolin O'Rejli uzdahnu. Pokazala je rukom prema čoveku koji je ležao na podu.

— Varao je — objasni ona mirno. — Ja vas molim da pogledate njegove rukave.

Oficir se ponovo sagnuo.

I, stvarno! Iz postave rukava kockara izvukao je karte.

Oficir je naredio svojim ljudima da sklone kockara i plavog mladića.

A zatim se okrenuo prema ranjenom gorili.

— Imamo lekara na brodu, mister — reče on.

— Ja ću odvesti mister Bankija kod lekara, oficire — reče jedan od članova posade. Uhvatio je ranjenog gorilu ispod ruke i poveo ga prema vratima.

Oficir se okrenuo prema Kolin O'Rejli.

— Žao mi je što ste imali neprijatnosti, misiz Smit — reče on i osmehnu se. — Šta da radimo s novcem kockara?

Pokazao je rukom novčanice koje su bile na stolu ispred mesta gde je sedeo kockar.

— Nadam se da ovi džentlmeni nemaju ništa protiv da ja uzmem taj novac — reče Kolin i osmehnu se. — Uostalom, ja sam prva primetila da taj čovek vara!

Šejn razvuče lice u osmeh kada je video da žena bezbrižno stavlja novac u svoju tašnicu, a „džentlmeni“ se nisu usuđili da protestuju, jer su se nadali da će lepa žena pozvati nekog od njih da joj pravi društvo.

Međutim, Kolin O'Rejli se iznenada okrete prema Šejnu. Začuo se njen zvučni glas.

— Mogli biste da me pozovete na jedno piće, mister!

Šejn razvuče lice u osmeh. Nije ni u snu mogao da sanja da će tako lako da se približi toj ženi.

— Biće mi zaista posebno zadovoljstvo da s vama nešto popijem, misiz Smit — promrmlja on. — Zovem se Šejn.

VI

Tek što su se smestili pored bara pojavio se drugi gorila. Odmerio je Šejna od glave do pete.

— Da te upoznam sa Šejnom, Džade — reče žena i nakrivi glavu. — A, ovo je Džad Flečer, mister Šejne. Jedan od dvojice mojih čuvara.

Naslonila je svoju nežnu ruku na snažnu mišicu Džada Flečera.

— Njemu treba da zahvališ što se još uvek nalaziš među živim ljudima, Džede — reče ona tiho. — Kaži!

— Ne, nije potrebno, mađam — reče Šejn brzo. — Mislim da bi i mister Flečer isto tako pomogao meni.

Flečer klimnu glavom prema njemu.

Šejnu je taj momak bio jako sličan onom čoveku koji ga je prethodne večeri iznenadio dok je posmatrao Kolin sa balkona vile u Memfisu. Kao da mu je rođeni brat. Jedino nije imao ožiljak na obrazu.

— Vi putujete u Nju Orlean, mister? — upita žena.

Šejn klimnu glavom.

— Moja namera je da stignem u taj grad, misiz Smit.

Nasmejala se.

— Zovite me Kolin, mister Šejne!

Šejn se trže.

— A imate li vi i prezime? — upita žena.

— Moji prijatelji me zovu Šejn, Kolin.

— A zašto ste se vi uputili u Nju Orlean, mister Šejne? — zabruna Flečer.

— Hej, Džade! — opomenu žena gorilu. — Nije lepo biti radoznao. Uostalom, Šejn je nama pomogao da se izvučemo iz đavolski gadnog sosa. Onaj plavi mladić bi te sigurno ubio da ga Šejn nije tresnuo po ruci.

— Meni nimalo ne smeta što je mister Flečer radoznao — reče Šejn mirno. — Nema potrebe da nešto krijem. Ali, čini mi se da je najvažnije da on bude oprezan, Kolin. Jednu tako lepu ženu vrebaju mnoge opasnosti ovde na brodu.

Nasmejala se. Izgleda da joj se dopalo to što je Šejn rekao.

— A otkud vi znate da sam ja lepa, Šejne? — upita ona vragolasto. — Pa, to se ne vidi kroz ovaj gusti veo!

Šejn podiže obrve.

— Da, ne vidi se — priznao je Šejn. — Ali, u mojim žilama se uzburka krv kad se preda mnom nađe tako lepa žena.

Ovog puta se nije smejala.

— Dakle, niste još odgovorili zašto ste se uputili u Nju

Orlean, Šejne! — reče Flečer. — Vi ste se popeli na brod u Memfisu, zar ne?

— Jesam — potvrdi Šejn. — Čekao sam u tom gradu nekoliko dana jednog starog prijatelja da krenemo u Nju Orlean gde živi jedan naš stari drugar koji je obećao da će nam naći posao.

— Ima li ime taj vaš prijatelj u Nju Orleanu? — progundā Flečer.

Šejn se osmehnu.

— Kako da ne, Flečere — odvrati Šejn brzo. — Zove se Mel Ruž.

Flečer se trže.

Mel Ruž! Pa to je čuveni nitkov u Nju Orleanu koji se bavi prodajom ukradene robe. Čak se pričalo da se bavi i trgovinom roblja!

— Vi, izgleda, poznajete Mela, Flečera? — upita Šejn. — Meni je jasno da to nije neka jako dobra preporuka kad neko želi da se zaposli kod Mela. Jer se taj čovek izgleda poslednjih godina pretvorio u pravog kućkinog sina i svašta se priča za njega. Međutim, on je oduvek bio dobar drugar koji svoga prijatelja nikada ne bi ostavio na cedilu. Nadam se da je takav i ostao.

Izgleda da su Šejnove reči malo smirile Flečera.

— Mislim da biste sada mogli da odete u vašu kabinu, misiz Smit — promrmlja snažni gorila.

Šejn se isceri.

Kako to? Nekad je misiz Smit, a nekad mis Smit! Da li je ta lepotica devojka ili udata žena?

Šejn je dobro uočio da Flečer pravi greške. Ali, taj gorila je bio opasan i Šejn ga nikako ne sme potceniti!

— Nemam nameru da se odmah uputim u svoju kabinu — reče Kolin i osmehnu se. — Moraš sada da se pobrineš o Ripu, Džade. Šejn će sigurno biti tako dobar da mi učini uslugu i provede večer sa mnom. Kad je on pored mene ja se osećam sigurnom.

Flečer se namršti.

Međutim, nije se usudio da nešto odgovori. Udahnuo je vazduh i udaljio se.

VII

Šejn se osmehnu dok je gledao svoje lice u uskom ogledalu. Bio je siguran da je ta riba-lepotica zagrizla udicu. I, ne treba propustiti priliku!

Kolin O'Rejli sigurno odavno nije bila u krevetu sa muškarcem. Od Luciusa P. Hajdena se rastala još pre dva meseca.

Ali, Šejn je ipak bio oprezan.

To što se ona ponekad skoro slučajno oslanjala na njega nije moralo da znači da ga želi.

Nije hteo da bude nametljiv. Bez obzira što je nekoliko

puta rekao da je Kolin žena koja ga je najviše uzбудila u čitavom njegovom životu i da takvu lepoticu nikad dosad nije sreo.

Šejn popravi svoju kravatu. Eh, kad bi...

Kad je neko pokucao na vrata kabine Šejn je mislio da je to san.

Ko bi mogao sada da kuca u ovo doba noći? Dva sata!

Možda je to Flečer? Taj snažni gorila izgubio se nekud i nije se vratio više od pola sata.

— Da! — viknu Šejn.

— Otvorite, masa Šejne — čuo se bojažljiv glas sa vrata.

Šejn je poznao glas. Bio je siguran da se nije prevario.

Brzo je stigao do vrata i pritisnuo kvaku.

Da. Bila je to ona. Velma.

Crna služavka gospođe ili gospođice Kolin!

Njeno lepo lice s okruglim obrazima razvuklo se u osmeh.

Šejn je uhvatio za ruku i uvukao je u kabinu.

Zatvorio je kabinu za njom i pri tom su njene čvrste grudi dodirnule njegovu ruku.

Privukao je sebi i poljubio je.

Sočne, pune usne! Kao zrela trešnja.

Devojka se nije opirala. Obavila je ruke oko vrata visokog čoveka.

Poljubac je bio dug.

Ali, ona se uskoro odvojila od njega.

— Hej, mala — šapnu Šejn. — Kaži mi šta ti leži na srcu? — Vidim da si zabrinuta.

— Misi O... — mucala je mala crnkinja. — Misi Smit želi da vi doći kod nje, masa Šejne.

— Kada, srce? Sada?

Devojka uzdahnu.

— Sada — odvrati ona brzo. — Odmah!

Zapadnjak zavrte glavom.

— A šta će na to kazati Flečer? — Zar on ne čuči ispred vrata kao pas čuvar?

Velma odmahnu svojom lepom glavicom.

— Masa Flečer je kod masa Bankija — reče ona brzo. — Masa Banki vrlo loše.

Zapadnjak klimnu glavom. Pomilovao je devojku po vratu.

— Idemo. Velma! — reče on tiho.

Još jednom je privukao crnu devojku sebi i poljubio je.

Međutim, ne lezi vraže. Slučajno je sada njegov pogled pao na njegovu torbu.

Bila je otvorena.

Sigurno je to Flečer bio ranije u njegovoj kabini. Jer, stvari su bile ispreturane.

Šejnu je sada bilo jasno da taj snažni gorila sumnja u svakog čoveka koji se približi lepoj Kolin O'Rejli.

Šejn se isceri kiselo.

Flečer nije našao ništa što bi moglo da bude sumnjivo. Znači, Šejn bi mogao da bude još slobodniji.

Međutim, bolje je biti oprezan.

Velma promoli glavu kroz vrata. Zatim je izašla iz kabine i još jednom pogledala na sve strane.

Tek kada je mahnula rukom Šejnu da izađe iz svoje kabine.

Mlada crnkinja je išla nekoliko koraka ispred njega. Niko ne sme saznati da je ona bila kod njega i da su se uputili u istu prostoriju.

A, možda i Flečer tajno vreba iz nekog ugla!

Šejn je sebi prebacivao što je u vili u Memfisu bio tako neoprezan. Jer, bilo je jasno kakva je uputstva Hajden dao svojim ljudima. Onome ko se približi lepoj Kolin O'Rejli loše se piše. Sigurno će brzo da krene na daleki put bez povratka.

Ni sama pomisao da ga Flečer može iznenaditi i da odjednom uđe u kabinu lepe žene nije bila prijatna Šejnu. Jer se može svašta dogoditi.

Ipak, bilo mu je jasno da će prokockati sve svoje šanse ako ne prihvati poziv lepe Kolin.

U celom svom burnom životu nikada nije bio kukavica, pa neće to biti ni sada.

Velma je koračala dalje. Njena senka ocrtavala se na drvenim vratima kabina pored kojih je prolazila.

Šejn je još jednom zastao i zatim krenuo za njom. Sada više povratka nema.

Gore na palubi nije bilo ljudi. Svetlo je koso padalo i vrata kabina su se jasno videla.

Napred se proteгла ta velika reka Misisipi kao kakva traka čiji se trag gubi negde u daljini predela obavijenog tamnim noćnim velom.

Nije bilo bezopasno da brodovi plove noću, ali konkurencija je bila velika i svi su se trudili da putnike što pre prevezu od Sent Luisa do Nju Orleansa.

Velma mahnula rukom Šejnu da stane na stepenicama i da ne ide dalje za njom.

Crna devojka je prišla vratima broj 3 i tiho pokucala.

Skoro istog trenutka u hodnik je izašla Kolin O'Rejli.

Međutim, sada su se otvorila i vrata kabine broj 6. Pojavio se Flečer.

— Hej, Džade! — upita Kolin. — Da li znaš kako je Rip? Tako sam se zabrinula za njega!

— Nije mu dobro, misiz Smit — promrmija Flečer. — Lekar je preporučio da on siđe s broda u Viksburgu. Ali, Rip neće.

— Ja ću lično razgovarati s njim, Džade — reče žena tiho. — Dođi!

Mahnula mu je rukom i otvorila vrata njegove kabine. Ušla je unutra.

Velma zatvorila vrata za njima. Mahnula je glavom Šejnu koji je još uvek stajao dole na stepeništu.

Ušli su u kabinu Kolin O'Rejli.

Oči mlade crnkinje kao da nisu mogle da se odvoje od visokog čoveka.

Šejn joj se osmehnu.

— Mis Kolin je žena koja zna šta hoće, zar ne? — upita on i stavi svoju ruku na rame devojkice.

— Da, masa Šejne — reče ona tiho. — Da je Velma na njenom mestu i ona bi znala da...

Tog trenutka začuo se šum na vratima.

Velma pritrča brzo i otvori.

Kolin O'Rejli pojavi se na pragu. Brzo je pogledala u kabinu.

Zatim se okrenula nazad.

— Laku noć, Džade — začuo se njen zvonki glas. — Probudi me kad stignemo u Viksburg. Potrudicu se da učinim za Ripa sve što se može.

— Laku noć — promrmlja Flečer.

Plava žena se osmehnu i zatvori vrata za sobom. Velma navuče reze preko njih.

Kolin sada više nije imala na glavi šešir s velom preko lica.

Šejn ugleda sočne usne i sjajne oči na tom lepom licu koje je video kroz vrata balkona vile u Memfisu prošle večeri.

Plavuša stavi prst na usta.

Šejnovo lice razvuče se u osmeh. Odmah mu je bilo jasno šta lepa žena želi da mu kaže.

Šejn tek tada malo bolje pogleda kabinu u kojoj se nalazi.

Nema sumnje, od ove kabine moglo bi da se napravi bar četiri-pet onakvih kakva je ona u kojoj se on smestio.

Širok krevet, a iznad njega ogledalo uokvireno zlatnim ramom. Nameštaj od tamne ebonovine. Na podu debeli tepih sa divnim šarama.

Sve je bilo namešteno tako da čoveku oko stane kad se malo bolje zagleda.

Zapadnjak se još jednom osmehnu. Čovek koji je opremio ovu prostoriju stvarno je imao ukusa.

Kabina je, u stvari, imala još jedan deo u kome se nalazio još jedan krevet. Taj deo bio je odvojen debelom zavesom koje je visilo na užetu.

Tu sigurno spava Velma, pomisli Šejn.

Kolin O'Rejli priđe krevetu.

Najpre se osvrnula, a zatim je počela da otkopčava dugmad na svojoj lepoj haljini.

Ubrzo je na tom divno izvajanom telu ostao još samo steznik.

Mlada žena se osmehnula samoj sebi u ogledalu.

Šejnovo srce je počelo ubrzano da kuca.

Bila mu je okrenuta leđima.

Obnaženih ramena, obline zadnjeg dela njenog tela, bele butine između steznika i crvenih podvezica!

Šejnu se osušilo grlo. Lice mu je bilo crveno.

— Velma, ti možeš ići na spavanje — reče Kolin O'Rejli tiho.

Njen glas je bio nežan. Osetila je blizinu muškarca i sada je očigledno želela da što pre ostane nasamo s njim.

Mlada crnkinja se naklonila i uputila se iza zavese gde se nalazio njen krevet. Njene usne su se razvukle u osmeh dok je prolazila pored Šejna.

Kolin je još uvek bila okrenuta leđima i gledala u oči visokom čoveku u ogledalu.

— Dođi da mi pomogneš da otkopčam steznik, Šejne — reče ona osmehnuvši se.

Šejn joj priđe.

Osetila je njegov dah na svom ramenu. Njene čvrste velike grudi podizale su se i spuštale od ubrzanog disanja. Obrazi su joj bili rumeni.

Steznik je ubrzo bio otkopčan.

Zapadnjak podiže obrve.

— Zar Velma neće izaći iz kabine? — upita on tiho.

Ona odmahnu glavom.

— Velma nam neće smetati. Šejne — odvraći Kolin. — Osim toga, malo je rizično da devojka izađe iz kabine, jer Flečer bi mogao da posumnja da tu nešto nije u redu.

Steznik je kliznuo niz telo lepe žene. Ona ga je rukom zadržala.

Gornji deo njenog tela je sada bio potpuno nag.

Šejn uhvati njene čvrste grudi svojim snažnim rukama.

Kolin uzdahnu.

Šejnove ruke su ubrzo krenule naniže.

Još uvek mu je bila okrenuta leđima. Disala je ubrzano.

Njihovi pogledi se sretoše u ogledalu.

Kolin podiže ruke.

I steznik pade na tepih.

Sada je ostala naga. Ništa od odeće nije više bilo na njoj. Kakva lepotica, pomisli Šejn! Pa to odavno nije video. Prosto da čoveku stane dah.

Okrenula se prema njemu. Vreli obrazi i otvorene usne. Lepa žena izgleda više nije mogla da izdrži.

Šejn je već sledećeg trenutka osetio njen vreli poljubac na svojim usnama.

Zagrlila ga je i ostala tako naslonjena na njegove grudi. Ostala je tako veoma dugo.

Ali, odjednom ga je odgurnula od sebe.

— Skini se, Šejne — reče ona tiho.

Njene ruke su drhtale dok mu je pomagala da skine košulju.

Šejn je otkopčao oprezno i svoj pojas sa revolver-ma.

Kolin je ubrzo ugledala njegovo nago telo. Pripila se uz njega i tako ostala dugo.

Šejn se uzbudio. Zagrljaj te lepe žene kao da ga je odveo u carstvo snova. Više ništa nije video. Samo te sočne usne i zanosno telo mlade žene.

Visoki čovek je nežno uhvatio ženu i polako je stavio na krevet. Legao je pored nje.

Pripila se uz njega. Usne su im se spojile.

Kolin je bila kao živa vatra. Kad su se njihova tela spojila, ona je uzviknula od zadovoljstva.

Šejn odavno nije osetio takvo uzbuđenje. Kakva je to samo žena! Prosto se zaboravio. Kao da više nema nikakve opasnosti na ovom svetu koja bi ga odvojila od tog divno izvajanog tela.

Vreme je prolazilo. Ali, Šejn i lepa Kolin kao da su zaboravili na to.

Šejnove usne su već po ko zna koji put prelazile preko nje nezne kože.

Kolin je vatreno odvrćala. Njeno srce je ubrzano kucalo.

VIII

— Jesi li zadovoljan? — prošaputa Kolin.

Šejn je samo klimnuo glavom.

— Već na prvi pogled sam pomislio da smo kao stvoreni jedno za drugo — odvrati on tiho. — Tako lepu ženu moje oči odavno nisu videle, ali me iznenadilo to koliko si vatrena, draga. Jer, ja sam te drukčije zamišljao. Pretpostavljao sam da si ti neka ledena stena kojoj nijedan muškarac ne sme da se približi.

Nasmejala se tiho.

— Ti si jedan veliki lažov, Šejne — reče ona. Pomilovala ga je po obrazu. — Sigurno si svestan toga da bi te retko koja žena odbila ako naumiš da joj se približiš. A u krevetu si pravi orkan. Da nije nekih drugih stvari, ja bih pokušala da te osvojim i da uvek ostanem pored tebe.

Sagnuo se i poljubio je nežno. Zaista, jednoj ovakvoj ženi teško bi se odupro bilo koji muškarac.

Tog trenutka nakašljala se Velma u svom odvojenom delu kabine.

Ona verovatno nije spavala, pomisli Šejn. Sigurno je slušala šta se događa na krevetu Kolin O'Rejli!

— Misi! — doviknu crna devojka.

— Šta je, Velma? — upita ona.

— Već je svanulo napolju, misi — reče mlada crnkinja uplašenim glasom.

Kolin O'Rejli ustade sa kreveta. U njenim očima Šejn je video da se neće bojati.

— Sada moraš da odeš, Šejne! — reče ona tiho.

Šejn se trže.

— Otkud sada to? — upita on. — Samo trenutak ranije šaputala si mi nežne reči na uho, a sada...

— Ustaj i oblači se! — progunda ona tiho.

Šejn prebaci noge preko ivice kreveta.

— Ali, šta to treba da znači, srce? — upita on. — Zašto si me zvala u kabinu kad me sada iz nje teraš na silu?

Oblačila se.

— Bio mi je potreban muškarac, Šejne — objasni mu ona. — Ti si mi se dopao i posle svega što se dogodilo ja sam se skoro zaljubila u tebe. Ti si to i osetio. Ali, to je bila samo ova noć. Ostaće samo ona, Šejne. Nikad je više nećemo ponovo doživeti. Jer, ja sam udata. Moj muž bi me sigurno ubio kada bi saznao šta se dogodilo između mene i tebe. A i tebe bi poslali na onaj svet. Sad idi! Nećemo izbegavati da se sretnemo na

brodu do Nju Orleansa, ali ova divna noć se više ne sme ponoviti. Nadam se da me razumeš!

Šejn se namršti. Bio je razočaran. Jer, ova žena je zaista tako odlučila.

Zapadnjak nije žurio. Oblačio se polako. Kada je na sebi imao svoj žaket, Kolin je takođe bila obučena.

Velma je stajala iza nje i češljala njenu dugu plavu kosu.

— Sačekaj ovde, Šejne — reče Kolin. — Odvešću Flečera u njegovu kabinu. Onda će te Velma pustiti da iziđeš napolje.

Šejn joj priđe.

— Nikada neću zaboraviti ovu noć, Kolin — reče on tiho.

Nagnuo se i poljubio je.

Ona je odgovorila. Usne su im se spojile. Ali, ne za dugo.

— I ja je neću ovu noć nikada zaboraviti, Šejne — prošaputa ona.

Onda se odjednom okrenula. Prišla je vratima i pomakla rezu sa njih.

Izišla je iz kabine.

Zapadnjak je još čuo kako dovikuje „Dobro jutro, Džade”.

Zatvorila je vrata za sobom.

Ubrzo su zaškripala vrata na nekoj kabini.

Velma uhvati Šejna za ruku i povede ga prema vratima. Otvorila ih je oprezno i promolila glavu napolje.

— Idemo, masa Šejne — šapnu ona i izade napolje.

Šejn brzo pođe za njom. Zaista nije imao nameru da pruži priliku Flečeru da ga vidi kako izlazi iz kabine.

Šejn požuri napred.

Velma je išla za njim.

Sišli su niz stepenice koje vode dole gde se nalazi njegova kabina.

Dole ga je odjednom uhvatila za ruku i osmehnula se.

— Vi ste jak čovek, masa Šejne — reče ona tiho.

Znači, slušala je?

Šejn se osmehnu.

Zagledao se u oči te male crne devojke, a zatim stavio svoju veliku ruku na njenu čvrstu okruglu zadnjicu.

Devojka se nije bunila. Naprotiv, Šejn je osetio kako njena ruka drhti.

— Tvoja misli me više neće. Velma — promrmlja on. — Ako želiš možeš da mi ulepšaš noći do Nju Orleansa. Sviđaš mi se i ja te volim. Velma.

— Oh, masa Šejne — šapnu ona. — Ja sam samo jedna crna mala služavka. Vi jedan veliki lep gospodin koga sve žene vole.

— Zar si zaboravila rat, Velma? — upita Šejn i isceri se. — Svi su ljudi jednaki! To je rekao mister Linkoln.

Velma se osmehnu.

— O, masa Šejne! — reče ona i stavi ruku na srce. — Da li vi stvarno želite usrećiti malu Velmu?

— Želim, Velma — odvrati Šejn. — Stvarno želim, i to od sveg srca. Nisi imala priliku da me upoznaš kao čoveka. Kada ja nešto kažem tako i mislim. devojčice. Nisam takav kao tvoja gazdarica. Ona izgleda nije zadovoljna. Jednostavno me oterala.

— Oh, masa Šejne — šapnu Velma. — To ne smete kazati. Jer, misi Kolin ima jedno jako ljubomorno suprug. On poslao masa Flečera i masa Banki da čuvaju misi Kolin. On bi sigurno naredio da ubiju i vas i misi Kolin kad bi saznao šta je prošle noći u...

Prestala je da govori.

— Dođi kod mene kada ti tvoja misi da slobodno vreme — reče Šejn. — A sada idi, Velma. Mislim da je bolje da nas Flečer ne vidi zajedno.

Mahnula je glavom. pogledala Šejna još jednom u oči, a zatim se brzo okrenula i požurila uz stepenice.

Šejn je polako koračao prema svojoj kabini.

Otvorio je vrata, skinuo žaket i legao na krevet.

Kolin O'Rejli mu je ipak pokvarila neke račune. Jer je bio već ubeđen da je osvojio i da će ona odati mnoge stvari. Međutim, to je sve palo u vodu. Ona je bila dovoljno oprezna i nije ništa odala. To znači da se stvarno boji Luciusa P. Hajdena, koji bi naredio da je ubiju ako bilo šta oda.

Šejn se osmehnu.

Setio se male Velme koja ga je prosto gutala svojim crnim očima. Možda je trebalo preko nje da dođe do velikog gazde?

IX

Palube „NEČIZ KVINA” vrvele su od ljudi kada je veliki brod stigao u pristanište Nju Orleansa.

Šejn je sa svojom torbom stajao na prednjem delu parobroda. Izbacili su ga iz njegove kabine, jer je trebalo da se ta prostorija dovede u red za povratak u Sent Luís.

Na velikoj reci nalazilo se mnogo malih i velikih brodova. Sirene su povremeno nadjačavale ljudske glasove.

Na pristaništu je bilo mnogo sanduka i druge robe koja je trebalo da se utovari ili je bila tek istovarena.

U svu tu gužvu bili su umešani i jahači na konjima, radnici, kočije i kolica na kojima se prenosila roba.

Sirene „NEČIZ KVINA” odjeknuše prodorno.

Kapetan broda naredi da se za trenutak zastane. Zatim su se ukotvili između dva velika broda. Bili su to „BEL KREOL” i „J. M. VAJT”.

Gomila ljudi je već čekala. Žene su mahale maramicama.

Galamilo se na sve strane i bilo je teško pronaći baš onoga koji se čeka.

Šejn se osvrte i pogleda nazad.

Kolin O'Rejli, Velma i Flečer se verovatno nisu žurili. Jer, ih nije bilo nigde.

Šejn se osmehnu kad je pomislio kako je proveo dve poslednje noći.

Kolin se nije više usuđivala da pozove Šejna u svoju kabinu. Ali, njena crna sobarica se od sveg srca trudila da Šejnu ne bude dosadno.

I, Šejnu bi bilo teško da se odluči i kaže s kojom mu je bilo lepše.

Plava zavodnica ili crnooka mlada devojka?

Visoki čovek se osmehnu još jednom. Stvarno, teško mu je bilo da samom sebi prizna za koju bi se od tih dveju žena odlučio kada bi mu ih ponudili da s njima provede noć, nedelju ili čitav život.

U Viksburgu je Rip Banki odnesen u bolnicu. Lekar mu je doduše izvadio kuglu iz tela, ali rana se zagnojila. Odneli su ga na nosilima, jer je izgledao jako loše.

Zapadnjak je tek sada morao biti oprezan. Neće uspeti da tako lako prevari Flečera.

Uveče je izbegavao Kolin O'Rejli. Samo jednom se dogodilo da ona sedne za kartaški sto gde se nalazio i Šejn. Međutim, ona je brzo ustala kada je Šejn olakšao za petsto dolara. Bila je ljuta kao ris.

Flečer je to odmah primetio. Nešto kao da je posumnjao.

Ubrzo je stao pored Šejna.

— Šta se to dogodilo između vas i misiz Smit? — upita on grubim glasom.

Šejn sleže ramenima.

— Najjutila se kada sam joj uzeo petsto dolara, Flečere — odvrati Šejn.

Flečer nije bio toliko glup koliko je izgledao.

— A kako to da je stalno izbegavaš, Šejne? — upita on.

Šejn ga pogleda.

— To se tebe ne tiče, Flečere — odvrati on. — Ali, ako baš želiš da budem iskren onda ću ti odati tajnu. Misiz Smit je žena koja je uzburkala moju krv. Ja nisam svetac, momče. Hteo sam još one prve večeri kada je ranjen tvoj drugar Banki da joj se približim i da pokušam da osvojim njeno srce. Ali, ona mi je rekla da nju niko ne može da ima. Ni po koju cenu. Eto, to je razlog zašto je izbegavam. Ja nisam čovek koji je navikao da ga žene odbijaju. Ne želim da me vuku za nos!

Flečer je pocrveneo. Ipak, posle izvesnog vremena je klimnuo glavom i udaljio se.

Šejn je sada bio zadovoljan samim sobom. Jer je Flečer progutao njegovo objašnjenje.

Sada je snažni gorila poklonio više pažnje ostalim ljudima u salunu koji su se motali oko Kolin O'Rejli.

Za sve to vreme Šejn je na miru mogao da se zabavlja sa malom Velmom, a da mu Flečer ne stoji za vratom.

Brod stade.

Ljudi su vikali. Uskoro su i užad bila bačena.

Šejn pogleda prema obalskom nasipu.

Odmah je ugledao kočiju. Stajala je nešto malo pozadi. Iza jedne gomile sanduka. Četiri vranca. Kočijaš se bio ukrutio na svom sedištu.

Prozori kočije bili su pokriveni crnim zavesama.

A onda su se odjednom otvorila vrata.

Neki čovek širokih ramena izišao je napolje. Crno odelo, krut šešir.

Šejn nije mogao da vidi lice tog čoveka. Smetao mu je dim.

Spustila se široka rampa i prvi putnici pojuriše u zagrljaj onima koji su ih čekali.

Šejn je već bio odlučio da krene kada je ugledao Kolin O'Rejli. Silazila je niz stepenice.

Lepa, elegantna i ozbiljna.

Za trenutak se njen pogled zaustavio na Šejnu.

Šta li se krije iza tog vela koji se nalazio preko njenog lica? Možda molba da je razume? Ili tuga što nije provela još koju noć pored njega?

Flečer je koraćao iza lepe žene i motrio na svaki njen pokret.

Kolin je izgleda to znala. Prošla je pored Šejna, a pri tom ga nije ni pogledala.

Flečer pozdravi Šejna mahnuvši glavom, a Šejn mu odvrati i isceri se.

Iza Flečera je žurila Velma niz stepenice s nekoliko lakših torbi. Njene crne oči su sevnule kada je prolazila pored Šejna.

Međutim, ni ona nije rekla nijednu reč.

Flečer naredi dvojici crnaca da odnesu kofere gospođe Smit do crne kočije.

Uskoro se i Šejn probio do rampe. Njemu se nije baš jako žurilo.

Velma mu je već bila kazala adresu kuće kuda će krenuti Kolin. Objasnila mu je da je to neka velika zgrada čiju je fotografiju videla u Memfisu.

Zgrada se nalazi u Kenel stritu nedaleko od pristaništa! Ima veliku baštu, iako je taj deo Nju Orleansa naćičkan kućama.

Šejn je video kako se Kolin O'Rejli penje u crnu kočiju.

Ubrzo zatim na jednom prozoru se pomeri zavesa i Šejn ugleda blede lice lepe žene.

Flečer je posmatrao kako crnci unose kofere u prtljažnik kočije. Zatim je mahnuo Velmi da uđe unutra i ubrzo se i on popeo.

Tamna zavesa na prozoru se spustila.

Šejn mahnu rukom prema jednoj drugoj kočiji koja je bila otvorena. Ubacio je odmah unutra svoju platnenu torbu.

— Remort strit, na uglu pored hotela „Esplanade” — doviknu on kočijašu.

Tamnoputi čovek razvuče lice u osmeh. On je verovatno bio kreolac. Bilo je jasno da zna ko u toj kući stanuje.

— Mel Ruž, zar ne, mister? — upita on.

— Pogodio si — odvrati Šejn. — I, poteraj konje. Ne vo-
zi kočijaše koji mnogo brbljaju.

X

Mel Ruž je izgledao mnogo stariji nego što je Šejn zamisljao. Mali Francuz kao da je preturio deset godina preko svoje glave, a ne tri otkako su se zadnji put sreli.

Sitne, crne oči delovale su umorno. Lice mu je bilo bledo, a obrazi upali.

Prošlo je nekoliko trenutaka dok mali Francuz nije prepoznao Šejna.

Šejn se teško probio do njegove kancelarije. Melovi ljudi nisu hteli da puste visokog čoveka unutra.

— Halo, Šejne! — uzviknu mali Francuz. Ustao je i pošao mu u susret.

— Kao da se nisi jako obradovao što me vidiš, Mele — reče Šejn i isceri se.

Mel Ruž sleže ramenima.

— Žao mi je, stari druže — promrmlja on. — Ali, vremena su se izmenila i ne bih više mogao da pravim dar-mar u Nju Orleanu. Polako starim.

— Ehej, pa šta to moje uši čuju? — upita Šejn i isceri se. — Zar si zaboravio ona vremena kada smo praznili krčme u pristaništu?

Mel Ruž ga zamišljeno pogleda. Izvesno vreme je ćutao, a zatim odjednom upitao.

— Šta ti tražiš ovde u Nju Orleanu, Šejne? Znam da ne voliš jug i istok. Zašto nisi ostao na zapadu?

— Život je tako hteo, Mele — reče Šejn i isceri se. — Žene, stari druže! Zaljubio sam se u jednog plavog anđela, a kasnije sam video da je to bio crni đavo. Kakva lepotica, Mele! Da ti oko stane i da prestaneš da dišeš dok je gledaš. Oko, usta, noga, ruka, telo! Prosto da poludiš dok zanosno njiše kukovima ispred tebe. Nema reći kojim bi ti dočarao izgled tog divnog ženskog stvorenja. Rekla mi je da je njen životni san da vidi Sent Luis. Nije mi verovala kad sam joj govorio da je to grad kao i svi ostali. Eto, tako, krenuli smo u Sent Luis. Šta da ti kažem? Dogodilo se nešto što ja ni u snu nisam mogao da sanjam. Jer, mislio sam da je do ušiju zaljubljena u mene. Ali, đavo stvarno ne miruje. Ona se u tom gradu dopala nekom bogatašu koji ima nekoliko fabrika i koji nosi cilindar na glavi i pobegla je njemu. Nisam znao šta ću? Glavom nisam mogao u zid i tako sam se setio tebe. Možda ćeš mi ti pružiti priliku da zaradim novac za povratak na Zapad. Zato sam se ukrcao na brod i krenuo niz veliku reku.

— Još uvek žene i samo žene — reče Mel i nasmeja se. — Kada ćeš se već jednom opametiti? Moraš se već jednom skratiti pored jedne od njih. Ili da budeš oprezan kada ih biraš, Šejne!

— Dragi moj prijatelju, Mele — reče Šejn — drago mi je što se tvoje lice razvedrilo. Tebi je dobro poznato da sam i ranije imao mnogo problema sa ženama. Ali, nemam nameru da ih se okanem. Jer, jednostavno rečeno, ne mogu da im odolim. Pogotovu ako su lepe i privlačne. To je nešto što je i ja i od mene samog. A sada da te pitam, tebi poslovi izgleda ne cvetaju? Dućan nije onakav kakav ti želiš da bude, zar ne?

Mali Francuz nabra obrve.

Okrenuo se na drugu stranu i prišao jednom ormaru. Otvario ga je i ubrzo su se u njegovim rukama našle dve čaše. Zatim je izvadio bocu sa viskijem.

Šejn ga je pažljivo posmatrao.

Razmišljao je o onom što se dogodilo. Tek kada mu je Velma kazala adresu kuće Kolin O'Rejli u Kenel stritu u Nju Orleansu, on je odlučio da potraži malog Francuza. Jer, bio je siguran da će Flečer ispričati velikom gazdi ono što mu je Šejn kazao. A Lucius P. Hajden, koji je posle onog strašnog poraza u Sent Luisu mučnuo glavom i postao mnogo obazriviji, sigurno će narediti Flečer u da sazna da li je tačno to što mu je Šejn ispričao. Kada budu saznali da se on zaista pojavio kod malog Francuza i da je tražio posao onda oni više neće sumnjati u njega. A Šejnu je to bilo jako važno, jer će slobodno moći da sazna ono što ga interesuje i da „Ajkulu” najzad pritera uza zid.

Mel napuni čaše. Jednu je gurnuo prema Šejnu, a drugu je podigao uvis.

— Da nazdravimo za naša dobra stara vremena, Šejne — reče on tiho.

Tečnost iz čaša je u jednom gutljaju nestala u njihovim grlima. Baš onako kako su nekada pili u krčmama pored pristaništa.

— Ti tražiš posao, Šejne? — upita mali Francuz iznenada.

Šejn potvrdno klimnu glavom.

— Setio sam se da je nekad kod tebe mogao da se zaradi dobar novac, Mele.

Mel Ruž sleže ramenima.

— Nije više kao ranije, Šejne. Sada se sve promenilo. Konkurencija je mnogo veća. I, onaj koji može da okupi najbolje ubice i pucaroše on obara sve ostale i uništava ih kao kada slon stane na mrava.

Šejn je posmatrao svog starog drugara.

Mel Ruž svakako nije takav čovek da bi se mogao nazvati poštenim građaninom. Ali, on nije bio loš čovek. On nikada u svom životu nije ubio nekog drugog niti je pak naredio da ubiju čoveka. Jeste, kupovao je ukradenu robu i prodavao je, ali bavio se i poštenim poslovima. Čak je tvrdio da se na poštenim poslovima neko može lakše nasamariti nego na onim nepoštenim.

— Imam jedan posao za tebe, Šejne — promrmlja on. — Ali, jako je opasan.

— Oduvek sam voleo takve poslove, Mele. Ti to dobro znaš i nisam se promenio.

— Dobro, Šejne — osmehnu se Mel Ruž. — Da ti objasnim o čemu se radi. Ja dole u pristaništu imam jedan tovar robe, koji je smešten u magacinu. Međutim, neki nitkovi tvrde da ta roba nije moja i prete da će odseći glavu svakom onom ko pokuša da iznese robu iz magacina.

Sada je Šejnu bilo jasno da se Mel Ruž nalazi u gadnom sosu, jer ne može da dođe do onoga što je već platio i što treba da proda. Naravno, njegov dobitak bi bio veliki i svakako bi popravio svoje finansijsko stanje.

Međutim, ta stvar je bila đavolski opasna. Jer, mali Francuz ne bi tako uporno trljao svoje čelo.

Šejn bi bez dvoumljenja odbio tu ponudu. Jer, i ovako ima na vratu tog davolski opasnog Luciusa P. Hajdena. Međutim, Mel Ruž bi sigurno posumnjao u njega. A osim toga, sigurno će se pojaviti Flečer i pitaće da li je Šejn dobio posao kod malog Francuza.

— Kad se ja nečeg prihvatim, onda nema te sile koja bi me odvrátila od toga — reče Šejn odlučno.

Mel Ruž se osmehnu.

— Znači li to da prihvataš taj posao, Šejne?

Šejn klimnu glavom.

— Kako ne bih prihvatio ponudu starog druga, Mele — odvrati visoki čovek brzo. — Jedino ako ti momci koji ne daju robu nisu šerifi! U tom slučaju stvar se jako komplikuje i ja je ne bih prihvatio.

— Ni govora o tome, Šejne — reče Mel Ruž i odmahnu rukom. — Šerifi s tim nemaju nikakve veze.

— Onda, u redu Mele — pristao je Šejn. — Tvoje je jedino da mi pokažeš gde se roba nalazi i ja ću je doneti. Budi siguran u to, prijatelju.

Mel Ruž se isceri.

— Ne tako brzo, Šejne — promrmlja on. — Najpre ću morati da nabavim kola. A, osim toga, moraš sačekati da padne mrak. Dodi ovamo!

Okrenuo se na drugu stranu i uputio se prema vratima, koja su se nalazila u zadnjem delu kancelarije. Ušao je u hodnik.

Šejn je koračao za njim.

Ubrzo su se našli u dvorištu.

Šejn je ugledao neku ženu koja je sedela u pletenoj lju-ljašci, pored koje se nalazio neki mali ukrasni bazen u kome su plivale zlatne ribice.

Žena ustade.

Bila je to neka mulatkinja sa neobično svetlom kožom. Imala je lepo lice.

Kada je stala pored Mel Ruža Šejn je primetio da je za pola glave bila viša od Francuza.

— Ovo je Marinda, Šejne — reče Mel. — Ona će ti praviti društvo do uveče ako ti to želiš.

Šejnu nije promakao oštar pogled kojim je mali Francuz odmerio mulatkinju.

Žena je gledala Šejna. Osmehnula se. Izgleda da je bila zadovoljna onim što je videla.

Njeni pokreti bili su izazivački. Izgleda da je imala nameru da Šejnu ispuni sve želje.

Međutim, visoki čovek nije želeo da nanese bol svom starom prijatelju.

— Želim da malo pogledam grad, Mele — reče on. — Znaš da odavno nisam bio u Nju Orleanu. — Osim toga, žene mojih prijatelja su za mene tabu.

Bilo je očigledno da je mulatkinja razočarana. Ali je zato Mel Ruž odahnuo.

— Da li ti je potreban novac, Šejne? — upita on.

— Nije, Mele — odvrati Šejn brzo. — Imao sam sreće i dobio sam nešto para na brodu kockajući se.

Neki crnac uđe u dvorište.

— Traže te, masa — reče on malom Francuzu. — Čovek se zove Flečer.

Zapadnjak se isceri. Znači, njegova pretpostavka se obistinila.

— Tog čoveka poznajem sa broda — reče on Francuzu. — Ja sam se malo više trudio oko žene, koju je on pratio. Ispricao sam mu da ću doći kod tebe da tražim posao. Kaži mu da sam bio kod tebe i da ti imaš jedan posao za mene.

Mel Ruž nabra čelo. Ipak, nije rekao ništa. Krenuo je za crnim čovekom i ostavio mulatkinju i Šejna same.

Ona je koristila svaku sekundu.

Samo što je Mel Ruž nestao ona se već stvorila pored Šejna. Izvila je telo i njene čvrste lepe grudi se ocrtale ispod tanke bluze.

— Melu si drag prijatelj, Šejne — reče ona. — On sigurno ne bi imao ništa protiv ako ga malo zameniš!

Šejn pomisli na to da ga čeka Velma. Ali, to nije bilo jedino što ga je zadržalo. Mel Ruž mu je verovao. Možda će mu biti potreban dobar prijatelj ako nađe Luciusa P. Hajdena.

Odlučio je da ne prihvati njenu ponudu. Stavio je svoju ruku na njenu zadnjicu.

— Znači li to da Mel trenutno nije u dobroj formi, Marina? — upita on i osmehnu se vragolasto. — Možda ću mu ja pomoći da vrati svoje dobro raspoloženje i onda će sve biti bolje. A ti ne bi trebalo da mu budeš neverna.

Ona se durila.

Šejn pomisli kako je mali Francuz napravio grešku kada je ovu ženu smestio u svoje staro srce.

XI

Na pristaništu nije noću bilo mnogo manje gužve nego preko dana.

Svuda je gorela vatra u gvozdanim posudama.

Radnici su istovarivali ogromne bale pamuka i na kolicima ih prenosili sa brodova na obalu, gde su ih slagali na gomilu. Drugi su prenosili sanduke i stavljali ih u donje prostorije brodova.

Šejn je stajao u senci jednog stovarišta koje se nalazilo po strani i gledao prema zaključanom magacinu.

Nije otkrio nijednog stražara.

Znači, ti, nitkovi, koji su zapretili malom Francuzu mislili su da se Mel Ruž neće usuditi da dođe po svoju robu!

Iznenada se začuo topot konjskih kopita i škripanje točkova.

Šejn okrete glavu i odbaci se od gomile sanduka pored koje je stajao.

Njegova desna ruka naslonila se na dršku revolvera, koji je sada ponovo imao za pojasom.

Bila su to troja kola Mel Ruža.

Vozači su čučali savijeni na svojim sedištim. Čak i iz daljine se moglo videti da su preplašeni.

Šejn prođe pored velikih sanduka sa duvanom. Koračao je dalje prema vratima šupe.

Široka kapija bila je osigurana debelim lancem sa velikim katancem. I, uz to, bila je osvetljena.

Šejnu je bilo jasno da mora da požuri da ljudi pored brodova ne bi obratili pažnju na njega.

Kola su se nalazila na oko pedeset jardi od njega.

Šejn izvadi makaze iz svog džepa.

Osvrnuo se još jednom unaokolo, a zatim podigao katanac.

Uhvatio ga je kleštima i pritisnuo svom snagom drške gvozdenog alata.

Ništa! Jedino što su graške znoja orosile njegovo lice. Ipak, ima nade!

Šejn je pritisnuo još jače.

Opet ništa.

Stegao je zube i pokušao još jednom.

Njegovi prsti bili su već umorni. Ali, Šejn nije popuštao.

Jednog trenutka se ipak čulo krckanje.

Katanac pade na zemlju.

Šejn brzo skloni lanac u stranu. Ubacio je brzo u šupu lanac, klešta i polomljeni katanac.

Još pre nego što su prva kola stigla on je uspeo da otvori i drugu polovinu kapije.

Vozači nisu morali da zaustavljaju konje. Ušli su u magacin.

Šejn još jednom pogleda prema pristaništu, a zatim zatvori ponovo kapiju.

Izgleda da niko od radnika nije ništa primetio. Ili su smatrali da je to nešto sasvim normalno!

Jedan od vozača zapalio je baklju koju je bio poneo sa sobom.

Plamen suknu uvis.

Na trećim kolima pokrenu se platno.

— Treba nam još svetlosti — reče Šejn. — Eno, tamo, palite one lampe!

Ljudi su već počeli da utovaraju sanduke, burad sa viskijem i drugu robu.

Niko nije rekao ni reč. Čutali su i radili.

Šejn pomisli na to da je on sada kao neki čuvar zatvorenika. Jer, bio je siguran da je svaki od tih mračnih tipova koje je Mel Ruž uzeo za ovaj posao, osuđen bar na nekoliko godina robije.

Radili su brzo.

Već posle pola sata prva i druga kola bila su natovarena.

— Hej, požurite! — doviknu jedan od vozača.

Šejnova glava se odjednom okrenula unazad. Instinktivno je osetio da u vazduhu lebdi neka opasnost.

Uskoro je to i otkrio.

Tri čoveka stajali su pored jedne gomile sanduka. Gledali su ovamo preko.

Začuo se prodoran zvižduk.

Ljudi Mela Ruža su se ukočili kao da ih je grom pogodio.

A zatim su pojurili prema velikoj kapiji. Izgleda da su se nečeg užasno bojali.

Šejnu je bilo jasno da ih nikakva sila na ovom svetu ne može zadržati da ne pobegnu.

Čak i oni koji su se u početku ukočili od straha sada su dali petama vetar. Jedan za drugim, nestali su iza otvorene kapije.

Konji su se uznemirili.

Šejn je za trenutak ostao sam u velikom magacinu.

Sam!

Ne, nije bilo tako.

Iza gomile sanduka odjednom su se pojavili neki mračni tipovi u crnim odelima.

Crni šeširi na glavama, sačmarice sa skraćenim cevima u njihovim rukama!

Šejn je to jasno video.

Bilo ih je četiri.

Znači, neravnopravna borba. Četiri sačmarice protiv jednog „remingtona“!

Šejnu ni na kraj pameti nije palo da uhvati maglu kao ostali i tako spase svoju kožu. Jer, prihvatio se da uradi taj posao za Mela Ruža.

Stao je ispred kola i uperio svoj pogled u momke u crnim odelima.

Negde oko osam koraka ispred njega oni su stali.

Šejn se zagleda u njihova lica.

Namrštena, mračna lica. Učinilo mu se da jako liče na onog gorilu koje je nastradao u Memfisu. A i na Flečera. Dvojica su imali dugačke brkove. A svima su izgleda nosevi bili krivi. Ali, to se na svetlosti lampe nije moglo videti tako jasno.

Najsnažniji od njih polako podiže svoju sačmaricu.

— Ko si ti? — upita on glasom, koji je ličio na graktanje gavrana.

— Prijatelj Mela Ruža — odgovori Šejn mirno.

Njegova desnica bila je naslonjena na dršku „remingtona“.

Međutim, to bandidtu izgleda nije ništa smetalo.

— Došao sam da uzmem neke njegove stvari — dodade Šejn posle izvesne pauze.

Bandit se isceri.

— Kakve stvari? — zabrunda on. — Znači, tako su te gadno nasamarili? Vlasnik svega što se nalazi u ovoj šupi je mister Marvin Rokvel, dugajlijo.

— Vlasnik će biti onaj ko ovu robu uzme! — odvrati Šejn hladno.

Snažni bandit je prestao da se ceri. Iz njegovih očiju sevnuo je stotinu munja.

— Šta ti to trabunjaš, čoveče! — viknu on. — Najbolje

će biti da ti otkopčаш svoj pojas sa revolverom, jer u tom slučaju možda ćeš imati sreću da izvučeš živu glavu odavde iz ove šupe.

Šejnu je sada bilo jasno u kom grmu leži zec.

Šejn podiže obrve i osmehnu se.

To je izgleda još više naljutilo gorilu.

— Možda bi bilo najbolje da se vi izgubite odavde — opomenu ih Šejn. — Garantujem vam da neću ometati vaš odlazak.

— Ovaj nitkov nije pri zdravoj pameti — reče čovek koji se nalazio sasvim levo. — Glava mu je šuplja, Džeje.

— Mislim da si u pravu — potvrdi bandit, koji je došad govorio i koji se zvao Džej.

Šejn je primetio da drugi bandit ima upadljivo francuski naglasak.

— Ti, izgleda, ne vidiš dobro, dugački! — huknu Džej. — Zar nisi primetio sačmarice u našim rukama? — Potrebno je samo da savijemo prste na obaraču i od tebe neće ostati ništa. Kako onda da te pokupimo i sahranimo kao ljudsko biće?

Šejn se i dalje smeškao.

— Mislim da si me razumeo, Džeje — reče on. — Samo, tragedija je u tome što nećete stići da iskrivite svoje prste na obaračima. Jer, pre nego što to neko od vas učini, dobiće metak u čelo. Budite sigurni.

Gledali su Šejna kao da je on stvarno izgubio razum.

Da se suprotstavi jednim revolverom protiv četiri sačmarice! Pa to je bilo ravno samoubistvu.

Džej isturi glavu napred. Ličio je na nekog lešinara koji će već sledećeg trenutka zgrabiti svoj plen i raskomadati ga.

Podigao je cev puške i gurnuo kruti šešir sa čela.

— Dajem ti još samo tri sekunde, dugajlijo! — viknu on. — Brojaču!

Zapadnjak nije odgovorio.

— Jedan... dva...

Momak koji se nalazio levo i koji je prethodno rekao da Šejn nije pri zdravoj pameti izgleda da nije imao strpljenje da sačeka i ono odlučujuće „tri”.

Orozi njegove sačmarice škljucnuše. Cev puške skoči uvis.

Šejnova desnica se munjevito trgla. Banditi nisu to ni primetili.

I pre nego što je taj čovek, koji je govorio engleski sa francuskim naglaskom, mogao da pritisne obarač svoje gvoždurije, iz cevi Šejnovog revolvera suknu plamen. Vatreći snop ga je pogodio pre nego što je shvatio šta se to dogodilo.

Već sledeće sekunde on ispruži prste kojima je držao pušku.

Čovek kriknu bolno i posrnu unazad.

Puška s treskom pade na pod.

Međutim, ne lezi vraže. Obe cevi se isprazniše i olovo polete prema sanducima.

Jedan od bandita kriknu kao da ga je guja ujela.

Sačma se zabila u obe njegove noge. Pao je.

Šejn je reagovao munjevito. Skočio je i već sledećeg trenutka našao se iza jedne gomile sanduka u zaklonu.

Možda u poslednjem trenutku. Jer, sada prasnu pucanj iz jedne od pušaka bandita olovo se zari u sanduke ispred njega.

Šejn nije ostao na istom mestu.

Kao senka šmugnuo je iza jednog bureta. Pri tom je uputio kuglu iz svog „remingtona” prema banditu, koji se zvao Džej.

— Leru mora kod doktora! — viknu jedan od bandita. — Pazi, Pančere! Leđa!

Brkati čovek se okrenuo na drugu stranu. Ali, bilo je već kasno. Cev Šejnovog „remingtona” bila je uperena pravo u njegovu lobanju.

— Pusti gvoždariju da padne na pod! — naredi Šejn. — I to polako, momče! — Osim toga, kaži tvom drugaru da ustane ako može. Inače, ovog istog trenutka krenućes putem koji vodi u pakao. Valjda ti je jasno da se ja ne šalim?

Džej je polako ustao sa poda. Njegovo lice je bilo iskrivljeno od bola. Levom rukom se držao za ranjeno desno rame. Ruka mu je bila oblivena krvlju. Ipak, ovaj snažni čovek se održao na nogama.

Treći bandit je još uvek držao sačmaricu u rukama.

Šejn dade znak pištoljem i njemu da odloži gvožduriju. Čovek je poslušao.

I bandit koje se zvao Pančer pustio je da njegova sačmarica klizne na pod. Prethodno je vratio oroze natrag da ne bi iznenada opalila.

U šupi je zavládala tišina. Samo su konji frktali.

— Hoću da mi kažete vaša imena — viknu Šejn.

— Ja sam Džej Blaun — reče bandit sa kuršumom u ramenu. — Onaj tamo je Pančer Mek Grou, a pored njega je Bags Kenan. A onaj koga si sredio zove se Leru.

— Dobro, Blaune — reče Šejn. — Pokupite svoga drugara i gubite se što pre odavde. Kažite svom gazdi Rokvelu da gleda svoja posla, jer loše mu se piše ako ja počnem da istražujem čime se on sve bavi. Je li jasno?

Džej Blaun se još uvek dobro držao.

— Mislim da je Leru bio u pravu — promrmlja on. — Ti si stvarno lud, dugailijo. Najpre je trebalo da se raspitaš ko je Marvin Rokvel. Jer, sada te više ništa na ovom svetu neće spasiti od užasne smrti.

— Odlazite! — naredi Šejn.

Poslušali su.

Onesvešćenog Lerua su poneli sa sobom.

Ubrzo su izašli kroz jedna sporedna vrata.

Šejn ih je otpratio pogledom.

Bilo mu je jasno da Blaun nije govorio gluposti. Osim toga, čudno je da ga Blaun nije pitao kako se zove!

Vratio je „remington” u futrolu za pojasom i nastavio da tovari sanduke, burad i džakove na treća kola.

Sav oznojen otvorio je veliku kapiju. Sve je bilo natovareno.

Primetio je neke tamne senke u blizini šupe.

To su verovatno bili oni koji su čuli pucnje i iz radoznalosti došli ovamo.

Šejn pođe brzo prema njima.

Nestali su brzo kao da ih sam đavo goni.

Ipak, Šejn je uspeo da stigne dva crnca. Držali su motke u rukama.

Šejn podiže ruku uvis.

— Nemam nameru da vas gonim, momci! — doviknu on kreštavim glasom. — Potrebna su mi dva čoveka koji će oterati kola do Rampert strita. Platiću pedeset dolara.

— Svakom? — upita jedan od dvojice crnaca promuklim glasom.

— Svakom — potvrdi Šejn.

Pristali su.

Šejn pođe s njima do šupe. Oni su seli svako u jedna kola.

Šejn je vozio poslednji.

Stigli su do dvorišta Mel Ružove kuće.

Šejn im isplati po pedeset dolara i dvojica crnih ljudi se osmehnuše zadovoljno.

Podigli su ruke prema Šejnu u znak pozdrava i ubrzo su nestali u mraku.

XII

Mel Ruž se namršti.

— Dragi moj — promrmlja on. — Šta si ti to sada meni ispričao? Prosto da ne verujem svojim ušima. Ali, kaži mi, šta se dogodilo s mojim ljudima?

Šejn se kiselo isceri.

— Tvoji ljudi su neverovatno brzi — isceri se on. — Pre nego što sam ja moogao da potegnem revolver iz futrole oni su već bili nestali. Kao da ih je zemlja progutala.

— A ti... ti si ostao sam, Šejne?

— Da! — potvrdi Šejn. — Jedan protiv četvorice.

Nabrojao je imena njegovih protivnika.

Mel Ruž je zinuo od čuda.

— Sredio sam ih i najurio ih da se sve pušilo za njima kada su dali petama vetar — reče Šejn. — U svakom slučaju mora se priznati da su ti nitkovi dobili dobru pouku da se ne treba šaliti s onim koga ne poznaju. Oni su još dobro prošli, Mele. Mogao sam ih sve upucati kao prerijske zečeve.

Mali Francuz je pažljivo slušao.

— Kada su oni otišli — nastavio je Šejn — ja sam zgrabio za kragnu dvojicu crnaca, radnika na pristaništu i platio im po pedeset dolara da dovezu kola ovde u tvoje dvorište. Blaun je tvrdio da radi za nekog čovek, koji se zove Marvin Rokvel. Ja o tom čoveku ništa dosad nisam čuo. Ko je taj Rokvel?

Mel Ruž se skupio u svojoj fotelji iza pisaćeg stola. Lice mu je bilo crveno. Oči su sijale.

— Otkako se Rokvel pojavio u Nju Orleanu, na pristaništu je izgleda sam đavo uzao igru u svoje ruke — prošaputa on.

— Ja ne znam kako je to uspeo, ali jedne večeri su sa ovog sveta iznenada nestali Raudi Blej, Skarfejs Edvards i Bakšot

Miler. Kolovej, prvi čovek Raudi Blejka, izgleda da je postao glavni gazda. Ali, onda se ispostavilo da je on samo maska iza koje je stajao Marvin Rokvel. Taj nitkov Rokvel je jednim jedinim udarcem osvojio grad. Postao je glavni gazda. On kontroliše pristanište, burdelje i većinu kockarnica. Neki su pokušali da mu se suprotstave. Ali, sigurno je da je većina njih završila negde u močvarama gde sada trunu njihova tela. Nisam znao da je Rokvel bacio oko i na mene. Šejne! Sumnjao sam na jednog drugog čoveka. Da sam znao da je Rokvel bio taj, koji je hteo da prisvoji moju robu, ja ne bih ni pokušao da je vratim nazad.

U njegovim očima ogledao se strah. Šejn ga nikad dosada nije video tako uplašenog.

Mel Ruž je izgledao kao da je bačen u kazan sa vrelom vodom, a zatim vraćen nazad. Taj Marvin Rokvel mu je izgledao uterao strah u kosti.

Šejn nabra obrve.

— Kada je Rokvel došao u Nju Orlean? — upita on preplašenog Francuza.

— Tek pre šest nedelja — promrmlja Mel Ruž. — Šejne, ja mislim da je najbolje da ti već ove noći odmagliš iz Nju Orleansa. Drugog izbora nemaš. Eto, pre tri nedelje ubijen je jedan čovek Marvin Rokvela. Posle toga, za veoma kratko vreme na onaj svet nije otputovao samo ubica, nego i četvorica njegovih prijatelja. I ja ću pobeći odavde, Šejne!

Šejn sleže ramenima.

— Ja ne mogu da te zadržim, Mele — promrmlja on.

Mel Ruž ga je zbunjeno gledao.

— Znači li to da ti ostaješ ovde? — upitao on kao da ne veruje da je to čuo svojim ušima.

Šejn potvrno klimnu glavom.

— Da, prijatelju — reče on. — Ne idem odavde. Dobro ti je poznato šta sam ja sve preturio preko glave, Mele. Pošto više nemam za vratom „Vels Fargo” zakleo sam se da se borim protiv zla. Gde god ga ima. Ko jednom umakne nepravdi taj se celog života bori za pravu.

Mel Ruž se bojao mnogo više nego što je Šejn to pretpostavljao.

Mali Francuz odmahnu glavom i uputi se prema vratima kancelarije.

Šejn pođe za njim.

Ušli su u spavaću sobu malog Francuza na prvom spratu kuće. Unutra je gorela lampa.

Na širokom krevetu ležala je mulatkinja.

— Hajde, Marinda! — viknu mali Francuz kreštavim glasom. — Odlazimo iz Nju Orleansa.

Ona je brzo ustala.

Svojim krupnim očima gledala je čas Mela Ruža, a čas Šejna.

— A, zašto to, do đavola? — upita žena.

Mel Ruž se namršti.

— Šejn je teško ranio Blauna i Lerua — objasni joj Mel Ruž. — Rokvel će se zbog toga osvetiti i meni.

Mulatkinja je prebledela. Ali, zatim je pogledala Šejna.

— Hoćeš li i ti da bežiš, Šejne? — upita ona.

Šejn odmahnu glavom i isceri se.

— Mel je izgubio nerve, Marinda — reče on mirno. — Ali ja nisam. Ako mi Rokvel bude stao na žulj, doživće nešto što ni u snu nije sanjao.

— Eto, vidiš, ti, prokleta kukavico! — viknu mulatkinja. — Ako želiš da bežiš onda mi se gubi s očiju! Ja ostajem ovde!

Pogledala je Šejna i visoki čovek je iz njenih očiju odmah shvatio šta ona od njega očekuje.

Međutim, malog Francuza više ništa nije moglo da zadrži. On je bez ikakvog reda počeo da trpa svoju odeću u neki po-veći kofer.

Zatim je prišao zidu gde se nalazila neka slika.

Odgurnuo je u stranu.

Ugledali su ogroman sef u zidu.

Marinda skoči kao oparena. Potrčala je prema Melu.

— Nemoj uzeti sav novac! — viknu ona.

Malj Francuz baci svežanj dolara preko svoga ramena.

Novčanice se razleteše po prostoriji.

Mulatkinja kriknu. Bacila se napred i počela da skuplja te đavolske papire.

Mel Ruž poče odlučnim korakom preka Šejnu.

— Možeš je imati, Šejne — reče on kreštavim glasom. — Osim toga, ako ostaneš ovde i uspeš da središ tog đavolskog Rokvela podelićemo dobit na dva jednaka dela. Ti i ja.

Šejn se isceri.

— Ja ću uzeti sve — reče on brzo. — Ako se ti izgubiš odavde onda nećeš dobiti ništa, momče.

— Znam te dobro, Šejne — osmehnu se Mel. — Kao staru krušku. Dobro znam da ti nisi čovek koji je pohlepan za novcem, a znam i to da nikada nećeš prevariti starog prijatelja. Zbogom! Da ti poželim još to da tvoja smrt bude bezbolna. Jer, nad tvojim životom su se nadneli tamni oblaci. Zato, čuvaj se, Šejne! I nemoj zameriti svom starom drugu što je pobegao sa bojišta. Tu se dešavaju čudne stvari i čovek mora biti pame-tan. Inače, ode glava sa ramena! Kao da je nije ni bilo.

Nije sačekao Šejnov odgovor. Požurio je napolje.

XIII

Šejnu je bilo jasno da će Rokvel još u toku noći uzvratiti udarac. Bio je siguran u to.

Međutim, prevario se. Niko ga nije uznemiravao. Možda je Mel Ruž i pogrešio što je tako rano uhvatio maglu i nestao.

Noć se polako povlačila, a dan je najavljivao svoj dolazak.

Zapadnjak je ustao rano.

Uputio se u Kenel strit da malo osmotri kuću u kojoj je odsela Kolin O'Rejli.

U tim prvim jutarnjim časovima bilo je malo ljudi na uli-

ci. Samo se sa pristaništa teturao poneki pijani čovek kroz Kenel Strit.

Zapadnjak je prošao kroz kapiju jedne od sporednih zgrada. Ušao je u dvorište.

Sad je već ugledao baštu koja se nalazila iza kuće Kolin O'Rejli. Drveće i žbunje!

Zapadnjak je dobro osmotrio na sve strane.

Najzad je otkrio skriveni prolaz koji je vodio prema Tulan aveniji.

Bio je zadovoljan. Krenuo je polako dole prema pristaništu.

U jednoj krčmi je popio kafu i pojeo toplo pecivo.

Sedeo je u jednom dosta mračnom uglu prostorije i posmatrao ljude koji su ulazili u krčmu.

Bili su to, uglavnom, radnici koji su sa apetitom istresali sebi u grlo po čašicu rakije.

Nešto su tiho pričali. Šejn je ipak čuo da se radi o onome što se noćas dogodilo u magacinu na pristaništu.

Posle pola sata Šejn je izišao iz krčme i krenuo kroz grad.

Okolo deset sati uputio se u Kenel strit.

Sada su ulice bile oživele. Bilo je puno kočija, farmerskih kola, jahača i pešaka.

Niko nije obratio pažnju na njega kada je krenuo skrivenim prolazom kroz kapiju iz Tulan avenije.

Bez ikakvih teškoća preskočio je zid bašte.

Bio je jako oprezan. Možda je tu negde Flečer! Ako ga gorila primeti, biće jako opasno.

Šejnu je bilo jasno da nema mnogo vremena za traženje Luciusa P. Hajdena. Marvin Rokvel neće dugo sedeti skrštenih ruku. Sigurno je već saznao za ono što je Šejn uradio dole na pristaništu. Samo je pitanje vremena kada će on dati znak da počne lov na Šejna.

Međutim, Šejn je nameravao da sve uradi brzo kako bi u to vreme već plovio nekim brodom uz Misisipi, naravno sa Lucijusom P. Hajdenom koga će dotle uhvatiti.

U kući izgleda nije bilo nikoga. Sve je bilo tiho.

Šejn se prišunjavao bliže.

Sada je primetio jednu prostoriju okruženu staklom. Unutra se nalazilo cveće.

Nekog je ipak bilo između krupnih listova biljaka.

Šejn se sagnuo.

Zatim je čuo kako škripe vrata.

Bila je to Velma. Pevušila je neku pesmicu.

— Velma! — šapnu Šejn prodornim glasom.

Devojka prestade da pevuši.

Krenula je kroz baštu.

Iza jednog žbuna pojavi se munjevito Šejnova desnica. Uhvatio je devojku za ruku.

Otvorila je usta u nameri da krikne, ali je istog trenutka prepoznala visokog čoveka i njeno lice se razvuklo u osmeh.

— Masa Šejne — viknu ona veselo. — Pa ti nisi zaboravio malu Velmu!

— Pst! — stišavao je Šejn.

Ona odmahnu glavom i nasmeja se.

— Niko ne može da čuje Velmu — reče devojka. — Velma je sama u velikoj kući. Misi Kolin i masa Flečer su otišli još pre jednog sata.

Oči su joj sijale kao žeravica u noći.

— Dođi, masa Šejne! — reče ona i povuče ga za ruku.

Šejn nije imao drugog izbora. Znao je da od Velme neće ništa saznati ako odbije da ode u krevet s njom. A, ionako nije imao nameru da odbije poziv mlade crnkinje bujnih oblina.

Prošli su kroz kuću i popeli se na prvi sprat.

Velma je stanovala u jednoj maloj sobi. Druga vrata vodila su direktno u spavaću sobu njene gazdarice Kolin O'Rejli.

Šejn pogleda u sobu lepe Kolin.

Kakva raskoš! Sve je bilo elegantno i skupoceno kao i sve ostalo u ovoj kući. Kolika li je tek zakupnina? Verovatno čitavo bogatstvo!

Velma se brzo skinula.

Kada je Šejn zatvorio vrata sobe Kolin O'Rejli ona je stajala naga ispred njega. Njene čvrste grudi izazivački su se nudile Šejnovom oku.

— Učini malu Velmu srećnom, masa Šejne — reče ona veselo.

Šejn nije čekao da mu se to kaže dvaput.

Začas je skinuo odelo sa sebe. Pojas sa revolverom je prebacio preko naslona stolice koja se nalazila pored kreveta tako da mu je „remington” svakog momenta bio pri ruci.

Milovao je nežnu kožu mlade devojke.

Ona se odmah uzbudila. Uzdahnula je i povukla Šejna preko sebe.

Uvijala se gipko ispod njegovog tela.

Na kraju je zadrhtala i čvrsto privukla Šejново telo sebi.

Zapadnjak je još jednom poljubi i opruži se na krevetu pored nje.

— Bilo mi je divno, Velma — prošaputa on. — Kada mogu da dođem ponovo kod tebe? — I, da li je misiz Kolin rekla kada će se vratiti?

Devojka samo odmahnu rukom. Još uvek je ubrzano disala.

— Da li je ona otišla kod svoga supruga? — upita Šejn.

Ona potvrdno klimnu glavom.

— Misi Kolin je jako ljuta, jer je masa... — progutala je ime tog čoveka. — ... jer je masa nije sačekao kad je stigla. Masa Flečer je nije mogao zadržati jutros. Ona je otišla mada je masa nije pozvao.

— Ti sigurno znaš gde mister Smit stanuje? — upita Šejn.

Velma podiže glavu sa jastuka. Gledala ga je svojim krupnim crnim očima.

— Masa Smit? — upita ona zbunjeno i sleže ramenima.

— Da! — potvrdi Šejn. — Ili se misiz Kolin ne preziva Smit?

Za trenutak se u njenim očima pojavio strah.

Međutim, ubrzo je počela da se smeje.

— Masa ima mnogo imena — reče ona posle nekoliko trenutaka.

Sada je Šejn osetio da mu Velma bezgranično veruje. Verovatno joj ni na kraj pameti nije palo da Šejn želi da od nje sazna nešto što ona ne sme da kaže.

— Kako to? — upita on.

— Masa Hajden mora biti jako oprezan — šapnu Velma. — Mnogo njih traga za njim i hoće da ga ubiju. Zato se tako dugo nije sastajao sa misi Kolin.

— Onda i razumem zašto je misiz Kolin ljuta — promrmlija Šejn. — Sigurno se jako zaželela svoga supruga.

Velma se smejala.

— Ja sam sigurna da misi Kolin često misli na noć koju je provela s tobom, masa Šejne.

Šejn podiže obrve.

— Ne verujem, Velma. Ona je to učinila samo zato što dugo nije videla svog supruga. A, da li on stanuje daleko odavde?

— Velma to ne zna — odgovori devojka. — Masa Flečer nije poručio kočije. I...

Prestala je da govori. Jer, tog trenutka s treskom su se otvorila neka vrata u zgradi.

Velma se trgla kao da je guja ujela.

Šejn skoči iz kreveta. Počeo je brzo da se oblači.

I Velma se povratila od iznenađenja. Obukla je haljinu na nago telo. Donji veš je gurnula ispod pokrivača.

Šejn je već bio zakopčao i svoj pojas sa revolverom.

U susednoj sobi naglo su se otvorila vrata. Čuo se neki tup udarac, a zatim zveckanje stakla.

Visoki čovek tiho priđe vratima koja su vodila u sobu Kolin O'Rejli.

Pomerio ih je samo malo. Toliko da jednim okom može videti bar deo prostorije.

Očigledno je žena bacila neki predmet i polomila ogledalo na svom stolu za šminkanje.

Upravo je bila podigla zemljani krčag sa vodom za umivanje. Već sledećeg trenutka tresnula ga je svom snagom o pod.

Posuda se razbi u paramparčad.

— Taj prokleti matori jarac! — viknu ona besno. — Podmukli prevejani lupeži! Trebalo je da ga ubijem bez razmišljanja. Takvi nitkovi i ne zaslužuju da žive. Bila sam prava guska kad sam pustila Šejna da ode. Bože, kako ne umem da mislim! Kao da sam neka šiparica. Velma!

Zapadnjak se skloni u stranu.

Velma pritrča vratima i tiho nestade iza njih. Samo ih je pritvorila.

Šejn ponovo stade pored vrata i pogleda kroz uzani otvor između vrata i zida.

Kolin O'Rejli se besno baci na krevet. Jecala je.

— Skloni to polomljeno ogledalo, Velma! — prosikta ona.

— Zar masa Hajden nije hteo da vas vidi, misi? — upita Velma tužnim glasom.

Kolin O'Rejli skoči.

— Neće da me vidi? — viknu ona razdraženo. — Tog prokletog lupeža zatekla sam kako leži u krevetu. Ali, pored njega se nalazila i neka mlada drolja! Nisu hteli da me puste unutra, ali ja sam tim njegovim ubicama pokazala zube! Oh, on opet izigrava nekog velikog gazdu. Marvin Rokvel! Bolje ime nije mogao odabrati. Ali, sačekaj, Rokvele. Ovo ćeš mi skupo platiti! Ostaću ubuduće kao senka pored tebe i nikada te neću ostaviti samog, nitkove!

Šejn oseti kako mu se grlo osušilo.

— Zašto vi niste izbacili tu drolju, misi? — upita Velma. Kolin skoči sa kreveta.

— Da, zašto nisam? — reče ona tiho. — Do đavola, zašto nisam? Ti si u pravu Velma. To je trebalo da uradim. Ali, još nije kasno. Vratću se kod njega i iskopaću oči toj nevaljalici!

Gurnula je Velmu u stranu i uzela suncobran koji je bila bacila na jednu fotelju pored vrata.

Ubrzo je otvorila vrata i izjurila iz sobe.

Zapadnjak je sačekao nekoliko trenutaka, a zatim ušao u sobu kod Velme.

— Bolje je da odem, Velma — reče on. — Bilo mi je lepo s tobom, devojčice. Ali, može se svašta dogoditi.

— Hoćete li ponovo doći, masa Šejne? — upita ona tiho.

On potvrdno klimnu glavom.

— Naravno, srce — odvrati on. — Niko ne može usrećiti jednog muškarca kao mala Velma.

— I niko malu Velmu kao masa Šejn — reče devojka i osmehnula se. Uzdahnula je.

Šejn je još jednom poljubio, a zatim požurio u pravcu kuda je nestala Kolin O'Rejli.

Velma nije primetila da je Šejn izišao na prednja vrata kuće. Njene misli stalno su se vraćale na ono što je doživela s visokim čovekom.

XIV

Marvin Rokvel je bio „Ajkula"! Veliki gazda!

Šejn se namršti.

Mislio je da će Luciusa P. Hajdena izvući iz neke rupe u koju se zavukao. Pretpostavljao je da taj nitkov više nema nijednog prijatelja i da se negde sakrio da ga ne bi pronašli mnogobrojni lovci na ljudske glave.

Šejn je prekorio samog sebe. Jer, veliki gazda nije bio čovek koji bi se tako lako zavukao u mišju rupu. On je želeo novac i moć.

Hajdenu izgleda nije bilo potrebno više od dve nedelje pa da stvori jednu novu organizaciju. Kao neki iskusni pre-rijski lisac osetio je da treba uraditi ono što je najjednostavnije. On je brzo likvidirao vođe tri bande i sebe proglasio velikim gazdom. Vođom svih bandita.

Mel Ruž i Šejn su se odavno znali. Taj mali Francuz je uvek znao da sačuva svoju kožu. To što je on uhvatio maglu,

znači da je taj bandit Lucius P. Hajden na jako surov način čuvao svoj položaj velikog gazde.

Šejnu je bilo lako da prati Kolin O'Rejli bez obzira na gužvu na ulicama.

Šejn zato nije ni žurio. Tek kada bi ona skrenula u neku drugu ulicu on je ubrzao korake.

On je ipak bio oprezan. Motrio je na sve strane. Jer, verovatno ti nitkovi znaju kako on izgleda i mogu ga presresti na svakom koraku.

Kad god bi ugledao crne šešire on je uvlačio glavu u ramena. Već ga je bolelo vrat od toga, jer takvih šešira je bilo jako mnogo.

Kolin O'Rejli je išla dosta brzo. Prošla je kroz Čarlton aveniju i zatim skrenula u Palmeto strit gde su se nalazile starijske kuće još iz predratnog vremena.

Šejn je primetio poveću grupu muškaraca ispred jedne kuće. Prešao je brzo na suprotnu stranu ulice.

Nije nimalo bio iznenađen kada je Kolin O'Rejli pokušala da uđe baš u tu kuću.

Šejn je stao. Odmah je na suprotnoj strani prepoznao Džea Blauna. Ruka mu je bila vezana maramom.

Drugom, slobodnom rukom je mahao po vazduhu. Izgleda da je izdavao naređenja ljudima koji su stajali oko njega. Tih nitkova bilo je više od deset.

Nastala je gužva pošto je Kolin O'Rejli htela na silu da uđe u kuću.

Blaun je uhvati za ruku.

Kolin ga svom snagom tresnu kišobranom po glavi.

Ostali banditi okružili su ženu.

Zapadnjak je iskoristio priliku. Šmugnuo je u ulaz podruma kuće koja se nalazila tačno preko puta zgrade gde je Kolin napravila gužvu.

Žena je za to vreme izgleda uspela da ubedi bandite da treba da je puste unutra i ona je ubrzo nestala iza kapije.

Ljudi sa crnim šeširima krenuli su na razne strane. Blaun se uputio prema pristaništu.

Šejn je dobro osmotrio kuću.

Na prozorima su se nalazile zavese. Nije moglo ništa da se primeti šta se iza njih dešava. Verovatno je Kolin napravila tamo pravi darmar.

Pored kuće nalazio se prolaz za kola. Neki čovek je tu prolazio tamo-amo. Ponekad se duže zadržavao u dvorištu.

Kad je ponovo nestao, Zapadnjak se popeo uz stepenice podruma na ulicu. Prešao je na suprotnu stranu i približio se prolazu.

Pojavio se gorila i pogledao na sve strane.

Primetio je i Šejna koji je zaustavio nekog prolaznika i pitao za neku ulicu koja, u stvari, i ne postoji. Čovek sleže ramenima i pokaza rukom u pravcu pristaništa.

Šejn je kračkom oka primetio da je gorila nestao u prolazu.

Šejn se uputio za njim.

Čovek je imao crni šešir na glavi. Stajao je samo nekoliko koraka ispred njega.

Šejn je primetio da gorila pali cigaretu.

Šejn nije dugo razmišljao. Svako oklevanje moglo je značiti smrtnu opasnost.

Brzo je izvukao „remington” iz futrole i pritrčao gorili.

Čovek je izgleda čuo neki neobičan šum iza sebe. Okrenuo se brzo.

Tog trenutka pogodila ga je cev Šejnovog revolvera.

Okrugli crni šešir odlete s njegove glave. Uzdahnuo je i posrnuo unazad.

Šejn ga prihvati da gorila ne bi pao. Zatim je udario nogom crni šešir tako da se on otkotrljao daleko u prolaz.

Šejn se još jednom brzo okrenuo nazad. Izgleda da niko od prolaznika nije primetio šta se ovde dogodilo.

Brzo je odvuкао ošamućenog čoveka kroz prolaz.

Stigli su u dvorište.

Tri crne kočije nalazile su se jedna pored druge. U jednoj od njih bili su upregnuti konji.

U dvorištu nije bilo nikoga.

Šejn nije dugo razmišljao. Odvuкао je onesvećenog čoveka do najbliže kočije, otvorio vrata i ubacio ga unutra.

Odjeknuše koraci sa pločnika.

Zapadnjak odmah uđe u kočiju i zatvori vrata za sobom.

Koraci su se sve slabije čuli.

Šejn je uzeo kaiš iz torbe i dobro vezao čoveka, a zatim mu je svojom maramicom zapušio usta.

Zaškripaše neka vrata.

Šejn pogleda kroz prozor kočije.

Neki čovek je izašao kroz zadnja vrata kuće.

Zapadnjak ga je odmah prepoznao. Bio je to Pančer Mek Grou.

Njega je napolje pustio neki drugi čovek. A zatim su vrata ponovo bila zatvorena.

Mek Grou ubrzo nestade u prolazu prema Palmeto stritu.

Šejn je čekao još nekoliko sekundi i kada je primetio da se u dvorištu više ništa ne miče oprezno je izišao iz kočije i krenuo prema zadnjoj strani kuće.

Vrata s te strane sigurno su zaključana, a osim toga, neko tu sigurno čuva stražu. Hajden se verovatno boji osвете nekih bandita koje je opljačkao.

Malo dalje nalazile su se lestvice spremne za slučaj požara koje su vodile do drugog sprata. One su vodile pored jednog otvorenog prozora na prvom spratu zgrade.

Visoki čovek se brzo odlučio. Prišao je lestvicama i počeo da se penje.

Tada su se odjednom otvorila vrata na zadnjem delu kuće.

Šejn se pripi uza zid.

Još tri čoveka su izašla napolje. Nosili su crne šešire na glavama. Ako se neko od njih samo slučajno osvrne nazad ugledaće Šejna.

Međutim, banditi su žurili i nisu ga primetili. Ubrzo su nestali u prolazu.

Šejn je stigao do otvorenog prozora.

Brzo je pogledao unutra.

Spavaća soba, pomisli on.

Prebacio je nogu preko rama prozora i ušao unutra.

Tek tada je čuo neki prigušen glas iza prozora koje mu je dosad zaklanjalo pogled u jedan deo prostorije.

Zapadnjak munjevito izvadi revolver iz futrole. Okrenuo se na tu stranu.

Ugledao je gvózdeni krevet. Na njemu je ležala neka žena čije su noge i ruke bile vezane za krevet. Usta su joj bila zapušena.

Pokušavala je svim snagama da izbací komad platna koji joj je bio stavljen u usta.

XV

Žena je imala kratku crnu kosu i lepo okruglo lice.

Njene krupne crne oči ispod gustih trepavica gledale su s puno nade Šejna.

Šejn se tiho uputi prema vratima na suprotnoj strani.

Nije imao nameru da oslobodi tu ženu. Verovatno je to neka prostitutka koju je Marvin Rokvel doveo ovamo da mu se nađe pri ruci pošto nema ženu pored sebe.

Ako je oslobodi, pomisli Šejn, ta žena bi mogla da napravi galamu i svi će znati da je u kuću stigao nezvan gost. Otkriće ga brzo.

Šejn priđe oprezno vratima. Bila su otključana. Promolio je glavu napolje. Pred njim se nalazio neki mračan hodnik.

Negde u kući je vikao neki čovek. Zapadnjak nije mogao da razume pojedine reči.

Pogledao je još jednom u vezanu ženu i izišao iz sobe.

Oslušnuo je.

Glas je dolazio iz prizemlja.

Šejn je oprezno koračao hodnikom. Stigao je do stepenica i krenuo dole u prizemlje.

Sada je mogao da čuje mnogo bolje. Duboki muški glas prekidala je povremeno vika neke žene. To mora biti samo Kolin O'Rejli!

Šejn je tiho sišao niz stepenice. Izvadio je „remington” iz futrole. Bio je siguran da Marvin Rokvel nije ostao sam sa Kolin u kući.

Sada je već mogao da čuje šta ko kaže.

— Ti si jedan običan idiot. Džade! — grmnu muški glas. — Sto mu gromova, kada si primetio da je Gaj tako iznenada nestao bez traga i glasa odmah je trebalo da ti bude jasno da nešto nije u redu! A zatim to što se dogodilo na „NEČIZ KVINU”. Koliko puta sam vas učio da budete oprezni i da obratite pažnju na svaku i najmanju sitnicu. Zbog te vaše proklete lakomislenosti ja sada ponovo imam na vratu te nitkove iz Sent Luisa, a neće me iznenaditi ni to ako uskoro ceo svet sazna da „Aikula” ponovo drži sve konce u svojim rukama i da ubira prihod od mnogih poslova. Oni će uputiti bezbroj šerifa s revolverima da me traže i uhvate. Nespretni ste kao ostareli

medvedi. Ja sada moram da nestanem ođavde iz Nju Orleansa i da se sakrijem da ti krvožedni psi ne bi nanjušili moj trag. Međutim, ovog puta neću napraviti istu grešku. Kolin neće krenuti za mnom!

Šejn se prišunjavao jednim vratima i polako ih odškrinuo. U prostoriji nije bilo nikoga.

Šejn uđe unutra.

To je očigledno bila garderoba. Jedna vrata su vodila u neku drugu prostoriju. Bila su otvorena.

Šejn zaviri unutra. Spavaća soba! Izgužvani čaršavi, pokrivači i jastuci govorili su o tome da se ovde nešto dogodilo.

Druga vrata bila su samo malo odškrinuta. Zapadnjak zaviri i tamo.

Zastao mu je dah.

Odmah je prepoznao dežmekastog čoveka srednjeg rasta.

U Sent Luisu su mu pokazali više fotografija Luciusa P. Hajdena. Izgleda da je veliki gazda malo oslabio i postao vitkiji posle bekstva. Ali, njegovo lice je ostalo isto. Kosa je sada bila na sredini razdvojena i očešljana unazad. Na sebi je imao tamno odelo, a na debeloj ruci sijao se prsten sa skupocenim dragim kamenom.

Nešto malo po strani stajao je Džad Flečer.

Kolin O'Rejli je bila nešto bliže Hajdenu. Njeno lice bilo je namršteno, videlo se da je besna.

Tu se nalazio još jedan, treći čovek. On je bio za glavu viši od Hajdena. Njegova desna ruka nalazila se ispod levog ramena. Verovatno nije bila daleko od drške nekog oružja. Lice mu je bilo široko i grubo, a sitne bademaste oči ponekad su nenametljivo pohlepno milovale vitki stas lepe Kolin O'Rejli.

Međutim, žena kao da to nije primećivala. Ona je ispruženim prstima pošla prema Hajdenu kada je prestao da govori.

— Prokleti kućkin sine! — viknu ona prodorno. — Grdiš mene i Džada, a ti si sam za sve kriv! I to zato što ti je pamet otišla u pantalone! Džad je juče hteo da ti ispriča sve kada smo stigli. Najpre je otišao kod Mela Ruža da se uveri da li je tačno ono što je ispričao Šejn. I. Šejn nije lagao. A ti? Valjao si se po krevetu sa tom droliom. Sam si kriv! Da si hteo da saslušaš Džada ti bi imao dosta vremena i uhvatio bi Šejna. Hoću nešto da ti kažem. Lu. Ti pliuješ na mene i kažeš da me više nećeš zvati. Nije ni potrebno, jer čak i da me zoveš ja neću doći. Isplati me da ne otvorim usta, a zatim me ostavi na miru!

U očima velikog gazde bandita sevnula je vatra. Namrštio se. Ali, tada se odjednom predomislio. Ispružio je ruku prema lepoj Kolin.

Međutim, ona viknu besno i povuče se nazad.

— Smiri se, draga — reče on kreštavim glasom. — Sve je to bilo jedan običan nesporazum. Već i u Nju Orleansu su me tražili. A ta mala prostitutka leži sada gore u spavaćoj sobi. Vezana je. Ona je neki tajni agent. Muvala se po pristaniku i raspićivala se da li je neko već video novog velikog gazdu. Kolovej je nanjušio i doveo je ovamo. Pokušala je revolverom da me natera da s njom napustim kuću. Zato i nisam

jutros mogao s tobom da razgovaram, draga. Jer, u to vreme ona me je držala na oku i nije mi dala ni da mrdnem. Tek pre sat vremena Kolovej je uspeo da je nadmudri. I onda sam tek saznao od Džada da on poznaje tog čoveka koji je sradio naše momke.

Šejn umalo nije tiho zviznuo kroz zube.

Taj visoki čovek sa grubim licem je, znači, bio Kolovej, ranija desna ruka Raudi Bleka. Znači taj čovek je „Ajkuli” izdao svog gazdu i svoje drugare!

Šejn je jasno primetio kako se pokreću mišići na širokom licu Koloveja. Šejn je skoro mogao da pročita sve misli tog čoveka. Jer, ako „Ajkula” napusti Nju Orlean onda će Kolovej postati veliki gazda.

— Spavao si s njom! — viknu Kolin.

— Jezik za zube! — odvrati Hajden oštro. — Dosta je bilo kokodakanja. Hoću da uhvatimo tog Šejna. Posle toga ćemo videti šta da radimo. Džej će se uskoro vratiti. Mel Ruž nije smeo da mi stane na žulj.

Kolovej spusti ruke. Flečer je pognuo glavu. Kolin je napućila usne.

Šejnu je bilo jasno da on nikad više neće imati tako povoljnu priliku da uhvati Luciusa P. Hajdena.

Udahnuo je još jednom duboko vazduh. Munjevito je otvorio vrata.

Samo dva brza koraka i on se već našao iza velikog gazde. Obavio je svoju levu ruku oko vrata Hajdena.

XVI

Kolovej je reagovao kao vuk samotnjak koji je priteran u tesnac odakle nema izlaza.

Šejn je pomislio da mora tom banditu odmah da uputi kuršum u čelo, jer Kolovej će već sledećeg trenutka izvaditi revolver ispod ramena i pućaće bez oklevanja.

Međutim, Šejn nije hteo da puca sve dotle dok se to može izbeći, pošto bi to privuklo ostale bandite.

Zato je naslonio cev svog revolvra na slepoočnicu Luciusa P. Hajdena.

— Šejn! — kriknu Kolin O'Rejli.

Džad Flečer je u čudu otvorio usta. Gledao je zabezeknuto u visokog čoveka koji je zgrabio njegovog gazdu za gušu.

Šejn je budno motrio na Koloveja. Verovao je da taj nitkov može pucati, bez obzira što se radi o njegovom gazdi. Jer, Kolovej je žarko želeo da on postane vođa bande.

Rokvel je teško disao.

— Baci revolver, Koloveje, ako ne misliš da Rokvelu izbušim rupu u lobanji! — frknu Šejn.

Kolovej je ćutao. Nije se ni mrdnuo. Cev njegovog revolvra je bila uperena u Rokvela.

Šejn malo otpusti svoju levu ruku tako da je Rokvel sada došao do daha i mogao da govori.

— Skloni taj top, Koloveje! — riknu on. — A, ko si ti, Šejne, i šta želiš od mene?

Šejn se osmehnu.

— Naredio si da tvoji ljudi pođu u lov na mene zato što sam sredio Lerua. Rokvele — odvрати Šejn brzo. — Ali si se grdno prevario. Ja nisam čovek koji će ispred njih pobeći kao zec. Pre nego što me tvoji ljudi ubiju moraćeš ti krenuti na daleki put bez povratka.

— O tome možemo da razgovaramo, čoveče — krkljao je Rokvel. — Kako to da ti radiš za Mela Ruža? Pa, taj mali čovek samo što nije isпустиo dušu. Možeš da zaradiš čitavu gomilu novca ako hoćeš da radiš za mene, Šejne?

— Pogledaj bolje Koloveja, Rokvele — viknu Šejn. — On izgleda ima nameru da puca. Jer, tako bi se otarasio tebe i sam postao veliki gazda.

— Sklanjaj taj top, Koloveje! — viknu Rokvel.

Međutim, Kolovej nije imao nameru da ga poslušaju.

— Najpre mora da nam objasni kakve su njegove namere! — zabrunđa on.

Šejn pritisnu jače cev revolvera.

— Sto mu gromova, Koloveje! — režao je Rokvel. — Pa, zar...

Flečer se odjednom trgao. Široko lice snažnog gorile bilo je iskrivljeno.

I, onda se dogodilo nešto što niko nije očekivao.

Flečer je potegao revolver i pucao pre nego što su Šejn i Kolovej mogli da shvate šta on namerava.

Kugla pogodi Koloveja sa strane. Ali, Kolovej je takođe uspeo da pritisne obarač i vatreni štap đavolski opasno krenu prema mestu gde su se nalazili Rokvel i Šejn.

Rokvel kriknu bolno.

Kolin O'Rejli je počela da vrišti.

Šejn ustuknu nazad prema garderobi. Povukao je i Rokvela za sobom.

Džad Flečer se baci na pod.

Šejn je čuo neko krkljanje iza sebe. Naježio se. Jer, Kolovej je sada ležao na podu i nije se micao.

A onda, ne lezi vraže!

Otvorila su se vrata iza Flečera koji je ležao na tepihu.

Šejn je odmah prepoznao ko je taj čovek sa vezanom rukom. Džej Blaun! U njegovoj levoj ruci nalazila se sačmarica sa skraćenom cevi.

Šejn je shvatio da mora reagovati brzo.

Gurnuo je Rokvela prema Blaunu.

Istog trenutka potegao je revolver i odmah pucao.

Kugla je pogodila jednog čoveka koji je bio uperio cev sačmarice u njega. Stajao je na vratima spavaće sobe.

Čovek posrnu nazad. Cevi sačmarice poleteše uvis. Ipak, bandit je uspeo da povuče obarač.

Olovo fuknu iznad Šejnove glave.

Samo dva duga koraka i Šejn se našao pored gorile koji je već počeo da pada.

Gurnuo ga je napred i zatvorio vrata spavaće sobe za sobom.

Pošto nije bilo ni reze niti ključa on je privukao jednu

stolicu koja se nalazila pored kreveta na kome je ležala vežana žena, i podupro vrata.

Zatim je hitro izvukao nož.

Ubrzo je žena bila slobodna.

Na sebi je imala crvenu haljinu tesno pripijenu uz njeno telo.

— Kako ćete bežati u ovome? — upita Šejn. Njegov pogled zaustavio se na dubokom izrezu crvene haljine.

— Snaći ću se — odvrati ona. — A šta se dogodilo?

— To ću vam ispričati kasnije, ako uopšte budem imao priliku. Moramo odmah nestati oдавде иначе će nas napuniti olovom do guše. Bar mene.

On je već bio pored prozora i ubrzo se našao na lestvicama kojima se i popeo.

Šejn je čuo kako se cepa neko platno. Okrenuo se nazad.

Žena je produžila razrez na svojoj crvenoj haljini koji se nalazio sa strane. On se sada produžio čak do butine. Ukazala se vitka lepa noga.

Šejn pruži ženi ruku. Pomogao joj je da prođe kroz prozor.

Počeli su da silaze. Šejn napred, a ona za njim.

Iz šupe gde stoje kola izišao je neki čovek sa kožnom keceljom. Gledao je zbunjeno prema lestvicama. Ali, već sledećeg trenutka izvukao je revolver ispod kožne kecelje.

Šejn je pucao prvi.

Čovek se baci nazad u šupu. Pri tom je od straha ispustio gvožduriu iz ruke. Revolver je ostao u dvorištu.

Šejn je vešto silazio niz stepenice. Ni trenutka nije ispuštao iz vida zadnja vrata kuće. Ali, izgleda da nikom nije palo na pamet da zaviri u dvorište. Međutim, Šejnu je bilo jasno da to neće trajati dugo.

Poslednja tri jarda visoki čovek se spustio tako što je skočio i dočekao se na noge dole na zemlji.

— Skačite! — doviknu on tiho.

Žena se odvojila od merdevina.

Šejn je uhvati i postavi je na noge.

Zgrabio je za ruku i poveo je prema prolazu prema Palmet stritu.

— Kuda ćete, zaboga? — upita ona.

— Bežimo oдавде, do đavola! — viknu on ljutito.

Ona odmahnu rukom i povuče ga prema šupi za kola.

Šejn je hteo da se buni, ali tog trenutka otvoriše se vrata na zadnjem delu kuće.

Šejn je uputio dva metka kroz otvor na vratima.

Neko je kriknuo. Vrata se ponovo zatvoriše.

Žena je već bila stigla do šupe. Bacila je svoje cipele sa potpeticama i dalje trčala u čarapama.

Šejn požuri za njom. Oko njegove glave zujalo je olovo iz sačmarica. Uspeo je da uđe u šupu nepovređen.

Čovek sa kožnom keceljom bio se zavukao ispod jednih kola.

Žena se izgleda dobro snalazila ovde. Ona je otvorila jed-

na vrata i požurila napolje. Šejn je išao za njom. Ona zatim zatvori vrata.

— Poduprite vrata! — reče ona i pokaza mu rukom jednu veliku gredu.

Šejn je to uradio brzo.

Okrenuo se. Skoro da nije mogao da veruje svojim očima. Žena se sagnula i podigla jedan gvozdeni poklopac ispod koga se ukazala rupa u zemlji.

— Držite! — reče ona.

Šejn je čvrsto uhvatio poklopac. Ona siđe dole. Zatim se i on spustio i zatvorio poklopac iznad sebe.

Zapahnuo ih je miris plesni. Nije se video ni prst pred nosom. Bilo je mračno.

Već sledećeg trenutka upali se zrno šibice i osvetli oznojano lice žene.

Držala je u ruci fenjer i upalila fitilj.

Njena crvena haljina sa dubokim izrezom je pri tom skliznula niz njeno desno rame.

Ukazaše se bujne čvrste grudi.

— Uh! — huknu ona. Povukla je brzo haljinu na rame.

Šejn se osmehnula.

— Morate misliti na to kako da izvučete živu glavu! — reče ona ljutito.

Gore negde iznad njih potmulo su odjekivali koraci.

Podigla je ruku sa fenjerom i pognuta krenula kroz neki hodnik sa vlažnim zidovima.

Šejn je išao za njom. Možda mu je ova žena spasla život. Jer, da nije bilo nje teško da bi umakao Rokvelovim pucarošima.

Veliki gazda je rekao da je ona njuškalo.

Ko je ona? I, ko je poslao da traži Rokvela?

Šejn se divio toj simpatičnoj, lepoj ženi koja u čarapama žuri kroz ovaj prljavi hodnik.

XVII

Stanovala je u jednoj sobici na Megazin stritu.

Nije rekla ništa kad su stigli. Uvela je Šejna unutra i dala mu krpu da očisti blato sa svojih cipela.

Ona je nestala iza jedne zavese koja je delila sobu na dva dela.

Šejn je seo na stolicu i očistio cipele. Čuo je kako se ona umiva i presvlači.

Iznenadio se kad je ugledao.

Skoro da je nije prepoznao. Sasvim drugo lice!

Na sebi je imala uske pantalone. Gornji deo tela bio je pokriven ogrtačem koji je sakrio njene bujne grudi. Na glavi kapica. Šminka je bila skinuta sa njenog lepog lica. Da je Šejn nije video pre toga u njenoj crvenoj haljini jedva bi mogao da tvrdi da je to ista devojka.

Osmehnula mu se.

— Više ste mi se dopali malopre u haljini — reče on.

Podigla je ogrtač i zakopčala preko ramena kožni opasač

sa revolverom ispod levog ramena. Zatim je obukla jaknu. Njegovu primedbu kao da nije ni čula.

— Mi moramo da se upoznamo — reče ona ozbiljnim glasom. — Ko ste vi i šta ste tražili u kući Marvina Rokvela?

Baš to je Šejn hteo da sazna o njoj.

— Zovem se Šejn — počeo visoki čovek. — Mel Ruž je moj prijatelj i ja sam sinoć preneo neke njegove stvari iz magacina na pristaništu. Tom prilikom su ranjena dva čoveka Marvina Rokvela. Kada je to Mel Ruž čuo grdno se isprepadao i pobegao glavom bez obzira. Rekao je da će Rokvel poslati svoje ljude da me srede. Nisam to čekao već sam došao da ga opomenem da sa mnom nema šale i da me ostavi na miru.

Njeni očni kapci se suziše. Očigledno mu nije verovala. To se jasno videlo.

— A kako ste vi dospeli na onaj gvozdeni krevet? — upita on. — Rokvel je tvrdio da ste uhoda. Za koga mis...

— Fej Megi — dopuni ga ona. — Rokvel će narediti da vas ubiju čim promolite nos napolje. Morate da nestanete iz Nju Orleansa. Ako hoćete ja ću vam u tome pomoći.

Šejn se iscreri.

— Ne verujem da će vas zagrliti od radosti čim se pojavite, Fej — reče on.

Ona sleže ramenima.

— Mene neće poznati, Šejne. Izgubiću se nekoliko dana dok se bura ne stiša.

Gledali su bez reči jedno drugo. Nešto je Šejn primetio. Ona nije odgovorila na njegovu primedbu o špijuniranju. Da li je i ona krenula da pronade „Ajkulu”? Da li zna da su „Ajkula” i Marvin Rokvel jedna ista ličnost?

— Nemam nameru da napustim Nju Orlean — reče Šejn odlučnim glasom. Rokvel je naredio da me ubiju. Ja ću se postarati o tome da on više ne izdaje takva naređenja.

— Neće biti nikakve koristi od toga — odvrati ona. — Na njegovo mesto će u tom slučaju doći Kolovej.

— Kolovej neće doći — reče Zapadnjak. — Ne verujem da će preživeti posle kugle koju mu je uputio Džad Flečer u telo.

Njene oči se raširiše.

— Flečer je znači ubio Koloveja? — upita ona i zabaci glavu. — Ali, to sada nije važno, Šejne. Rokvel je moj. S tim se morate pomiriti. Odvešću vas do pristaništa i nabaviću vam kartu za brod kojim ćete otputovati iz Nju Orleansa.

Okrenula se i prišla jednom malom ormaru.

Zapadnjak je primetio kako ona vadi neki sivi koverat. Pre nego što je uspela da ga stavi u jaknu Šejn je prišao i istrgao joj koverat iz ruke.

Okrenula se kao divlja mačka. U ruci je držala džepni revolver.

— Dajte koverat ovamo! — viknu ona. — Pucaću, Šejne! Šejn mirno otvori koverat.

— Nećete pucati — reče on.

Zatim je izvadio neku fotografiju iz koverte. Nije se ni-

malo iznenadio kad je na njoj ugledao Marvina Rokvela. Na drugoj strani slike bila su ispisana tri slova: „L. P. H.”.

Šejn proguta pljuvačku.

— Lucius P. Hajden, „Ajkula”. Otkad ga vi tražite, Fej?

Njene oči su se raširile. Polako je spuštala ruku s revolverom.

— Ja sam našao Kolin O'Rejli u Memfisu — nastavi Šejn.

— Već idućeg dana poslala je prtljag u Nju Orlean. Odmah mi je bilo jasno da je Hajden pozvao da dođe kod njega. U Sent Luisu su mi rekli da je još neko poslat u poteru za Hajdenom. Ali, nisam znao da je to žena.

— Šta nameravate da uradite? — upita Fej.

On se osmehnu.

— Hteo bih da uhvatim Rokvela i da ga odvedem iz grada.

— A, čime?

Šejn sleže ramenima.

— Nešto će mi već pasti na pamet. Malo me je iznenadilo to što je Hajden ovde u Nju Orleanu ponovo postao veliki gazda.

— Zaboga, Šejne — prošaputa Fej. — Zašto me niste odmah oslobodili veza. Udvoje smo mogli da uhvatimo Hajdena i izvučemo ga iz kuće. Imam dole u pristaništu iznajmljen jedan mali brod koji je spreman svakog trenutka da krene.

— Bojao sam se da ćete galamiti i da ćete me odati, Fej. Osim toga, teško da bismo se tako brzo sporazumeli ko smo.

— Trebalo je još mnogo ranije da je spalite, Fej — promrmlja Šejn i vrati joj omot sa slikom.

Ona stavi omot u džep.

— Hajdemo — reče ona tiho. — Moramo da se izgubimo odavde. Neće potrajati dugo, a Rokvelovi ljudi će pronaći ovu rupu. Da li imate ideju gde da se sakrijemo?

Šejn je razmišljao.

— Možda u kući Mela Ruža — promrmlja on. — Pretpostavljam da je neko već pretražio. Sigurno misle da je to jedino mesto u gradu u koje se neću usuditi da se vratim.

Izišli su iz trošne kuće.

Jedva su uspeli da se sklone u neki mračni prolaz kada su se pojavili ljudi u tamnim odelima s crnim šeširima na glavama. Bilo ih je desetak. Koračali su prema oronuloj kući.

Fej i Šejn su gledali šta se događa.

Na desetak koraka ispred kuće ljudi u tamnim odelima su stali. Izvadili su revolvare.

Zatim su oprezno krenuli dalje.

Fej i Šejn krenuše brzo.

XVIII

Svuda u gradu bilo je ljudi Marvina Rokvela.

Na sve strane su se videli banditi u tamnim odelima sa crnim šeširima. Po dvojica ili u većim grupama. Kretali su se prema pristaništu.

Šejn je osetio kolika napetost vlada u gradu, a naročito ovde na pristaništu.

Radnici i ljudi sa brodova sklanjali su se ispred Rokvelovih pesničara i pucaroša koji su izgleda nameravali da opkole pristanište.

Fej Megi se ovde dobro snalazila.

Kroz šupe, zadnja dvorišta i podzemne kanale uspeli su da prođu kroz obruč koji su napravili Rokvelovi ljudi.

Kuća Mela Ruža u Rampart stritu je pusta.

Ali i pored toga Šejn je bio oprezan.

Osmatrali su kuću skoro ceo sat pre nego što su se prišunjali do nje preko zadnjeg dvorišta.

Vladala je grobna tišina.

Ljudi Mela Ruža izgleda da su uhvatili maglu i razbežali se kuda je ko znao i umeo. Kao mševi sa broda koji tone.

Unutrašnje dvorište sa bujnim cvećem i vođoskokom bilo je takođe prazno.

Da li je mulatkinja takođe nestala negde u daljini pošto su Rokvelovi banditi sigurno bili tu i tražili Mela Ruža da mu zavrnu šiju?

Šejn je dao znak rukom.

Fej pođe za njim.

Prešli su preko unutrašnjeg dvorišta i uputi se u privatne prostorije malog Francuza na gornjem spratu kuće.

Gore u hodniku Šejn je odjednom stao.

I Fej Megi je čula šuškanje. Ona je već držala u ruci svoj mali revolver.

Šejn joj dade znak da se povuče nazad dok je on krenuo prema vratima iza kojih se čulo šuškanje. Bila je to Melova velika spavaća soba.

Fej nije imala nameru da poslušaa Šejna. Ona se sagla i krenula polako za visokim čovekom.

Šejn uhvati oprezno kvaku i nečujno je pritisne naniže.

Zatim je gurnuo vrata samo koji santimetar unutra.

Njegovo lice se razvuklo u smeh.

Marinda nije nestala u daljini. Mulatkinja je bila žena koja može da se snađe u svakoj prilici.

Čovek koji je ležao preko nje na širokom krevetu izgleda da je imao dosta muka da obuzda njenu strast.

Šejn širom otvori vrata.

Marinda ga je primetila. Ciknula je i odjednom počela da udara čoveka pesnicom.

Čovek u početku nije znao šta se to tako iznenada desilo sa mulatkinjom.

— Hej, šta ti je? — upita on. — Zar si poludela?

Šejn je video zavoj na njegovoj levoj nozi.

Tog momenta čovek se okrenuo nazad.

Brkove i široko lice sa spljoštenim, krivim nosom je Šejn već poznavao. Bio je to onaj bandit koga je Džej Blaun u šupi na keju predstavio pod imenom Bags Kenan. Povreda na nozi bandita potiče od olova koje je izbacila puška Lerua.

Divlje kriknuvši Kenan je skočio i zgrabio pušku sa skra-

ćenom cevi koja se nalazila na jednoj stolici pored samog kreveta

Samo jedan skok i Šejn se našao pored njega.

Kenanova ruka stegla je pušku. Znao je da više nema vremena da nategne oroze i zato je upotrebio kao motku.

Zamahnuo je da udari Šejna.

Šejn se munjevito izmakao i bandit ga nije pogodio.

Ali, i on sam je promašio.

Mulatkinja je počela da vrišti.

Od siline zamaha Kenan posrnu napred. Još dok je mlatao puškom kroz vazduh uspeo je da nategne jedan oroz. Čulo se škljocanje.

Međutim, Šejn je bio brži. Tresnuo je Kenana po glavi svojim revolverom i bandit se pruži po podu koliko je dug.

Šejn odahnu. Jer sačmarica nije opalila. Znao je da bi ih jedan jedini pucanj odao. Ako je Kenan ovde možda i neki drugi Rokvelovi ljudi prolaze tu.

Šejn uze sačmaricu i vrati oroz. Zatim je stavio pored Fej.

Mulatkinja je silazila sa kreveta. Njene grudi su se tresle kada je pošla napred i bacila se Šejnu u naručje. Suze su tek-le niz njeno lice.

— Oh, Šejne — jecala je ona, — Bilo je užasno! Pretio je da će mi prerezati grlo ako ne pristanem da mu ispunim želju.

Naslonila je svoje nago telo na Šejna. Ta drolja je koristila svaku priliku! I, nije uopšte izgledala tako kao da je bandit na silu odvuкао u krevet. Naprotiv, Šejn je bio siguran da ga je ona naterala da legne s njom.

Preko Marindinog ramena ugledao je Šejn podrugljiv osmeh na licu Fej Megi.

Šejn se kiselo osmehnu. Odgurnuo je mulatkinju od sebe.

— Obuci nešto, Marinda — reče on, — Ima li još nekog od Rokvelovih ljudi u kući?

Ona odmahnu glavom.

— Nema nikoga — odvrati ona, — Kenan je ostao sam. On treba da javi ako se ti vratiš.

Okrenula se prema Fej.

— Ko ti je ovaj dečko? — upita ona.

— Jedan prijatelj — odgovori Šejn. — Pomogao mi je da pobeegnem od Rokvelovih ubica. Mi ćemo provesti dan ovde, Marinda. Ako se pojavi neko od Rokvelovih ljudi ti ćeš reći da je Kenan otišao, je li jasno?

Ona potvrdno klimnu glavom.

— Zašto ne pošalješ ovog malog napolje da pazi i javi ako neko naiđe? — upita ona brzo.

Šejn je odmah video šta ona želi.

— Sada nije najpogodnije vreme za to, Marinda — odvrati on, — Vidiš po Kenanu šta se sve može dogoditi. Donesi mi nekoliko kaiševa kojima ću vezati Kenana.

Ona se namrštila. Zatim je preko sebe prebacila neku sasvim providnu kućnu haljinu i krenula prema vratima.

Nasmejala se kada je prošla pored Fej Megi. Izgleda da je pogrešno razumela to što je Fej pocrvenela.

Na vratima se okrenula i još jednom pogledala Šejna.

— Tvoj mladi prijatelj izgleda nema mnogo iskustva, Šejne — reče ona. — Možda bih ja mogla da mu pomognem da se oslobodi svoje bojažljivosti.

Šejn sleže ramenima i isceri se.

— Nemam ništa protiv, Marinda — reče on.

Mulatkinja je kolutala očima. Smejala se. Ubrzo je nestala u hodniku.

Fej Megi pride Šejnu.

— Zašto ste je pustili da izide? — viknu ona. — Može da izade napolje i da nas oda Rokvelovim ljudima!

Bags Kenan se pokrenuo.

Šejn se brzo sagnuo. Uzeo je jednu maramu iz Kenanove jakne koja se nalazila pored kreveta. Zatim se vratio do bandita koji je teškom mukom pokušavao da se uspravi.

Šejn brzo gurnu Kenanu maramu u usta.

Bandit je pokušao da se brani, ali je izgubio ravnotežu i pao ponovo na tepih.

Šejn izvadi svoj „remington” iz futrole. Gurnuo ga je banditu pod nos.

Kenan se ukoči od straha. Nije se usudio ni da se mrdne.

Napolju ispred vrata čulo se neko šuštanje.

Fej Megi pritrča vratima. Otvorila ih je i izašla u hodnik.

Ubrzo se vratila u sobu.

— Čula sam da se otvaraju neka vrata, Šejne — viknu ona.

Šejn je hteo da joj odgovori, ali tog trenutka pojavila se mulatkinja na vratima. Nosila je kožne kaiševe.

Šejn joj ih uze iz ruke. Počeo je da vezuje Kenana.

Marinda pride mestu gde je stajala Fej Megi.

— Pa, mali? — upita ona i otvori sasvim svoju kućnu haljinu. — Hoćeš li da kreneš u život? Ima tu lepih stvari, zar ne, dečko.

— Idi do đavola, ti jeftina ženo! — viknu Fej i ustuknu nazad.

Mulatkinja je u prvom trenutku bila iznenađena. Ipak, zatim je počela da se smeje.

— On još ne zna kako dobrih stvari ima na ovom svetu, Šejne — reče ona. — Ili je, možda, od onih drugih. Možda više voli muškarce. Ima i toga.

Šejn se isceri.

— Nemoj biti nepravedna, Marinda.

Iz očiju Fej Megi sevnulo je stotinu munja prema Šejnu.

Ljuta je kao divlja prerijska mačka, pomisli Šejn. Ali, šta je tu je.

XIX

Hteli su da sačekaju veče, pa da tek onda nešto preduzmu.

Fej Megi je ležala u jednoj maloj sobi u prizemlju. Oči su joj se odmah zatvorile. Cele prošle noći nije spavala.

Šejn je pomislio na to šta se prošle noći sve dogodilo u spavaćoj sobi Marvina Rokvela. Video je razbacane čaršave i jastuke na krevetu. A u crvenoj uskoj haljini Fej Megi je đavolski zavodnički izgledala, tako da je jedan čovek kakav je Marvin Rokvel sasvim sigurno pozeleo da je ima.

Zar je Fej Megi toliko odana svom poslu da u borbi upotrebljava ponekad i svoje telo da bi stigla do cilja!

Nisu razgovarali o tome da oboje rade za Sedmu brigadu. Ali, Šejn je bio siguran da je ona onaj drugi čovek, koga su poslali da nađe Luciusa P. Hajdena.

Fej Megi nije loše počela. Da je Kolovej nije pročitao, ona bi možda i uspela da namami Marvina Rokvela na brod koji je čekao na pristaništu. Ali, sada, kada su je otkrili kao urodu, njena šansa je prokockana. Sama nikako ne bi uspela da uhvati Marvina Rokvela. Ni slučajno.

Šejn se nalazio u kancelariji Mela Ruža.

Pregledao je pažljivo neka akta, ali mali Francuz nije nigde ostavio neke kopije koje bi odale bilo šta o ranijim gazdama ili o Rokvelovim banditima.

Znači, Mel Ruž je ostao veran svom načelu da se ne meša u poslove drugih.

Marinda se pojavi na vratima. Ona ga nije izazivala. Izgovarao se da je umoran.

— Mali još uvek spava — promrmlja ona. — Meni je dosadno, Šejne. Zašto nećeš sa mnom u krevet. Dok se mali ne probudi možemo uživati.

Šejn ustade sa stolice koja se nalazila iza pisaoćeg stola. Odmahnuo je glavom.

— Već sam ti rekao, Marinda, da se mogu pojaviti Rokvelovi ljudi — reče on. — Možda će tražiti Kenana!

Njihala je kukovima dok mu je prilazila.

— Šejne — uzdahnu ona i pripi se uz visokog čoveka. On je osetio njene velike čvrste grudi kroz svoju jaknu.

Šejn podiže glavu.

Da li je on to čuo neki šum?

Mulatkinja ga zagrlila.

Tog trenutka pukloše vrata kancelarije.

Šejn je video kako je brava bila otkinuta i tu je ostala rupa.

Oblak dima baruta pokulja u sobu. Znači, pucali su u bravu.

Šejn ugleda povijene mračne likove. Crni šeširi!

On odgurnu mulatkinju od sebe. Marinda je htela da se uhvati za njega, ali na svu sreću ona je izgubila ravnotežu i pružila se koliko je duga po podu.

Baš u pravom trenutku. Jer, već sledećeg trenutka ispraznilo se jedno punjenje iz sačmarice i olovo fijuknu iznad njene glave i izrešeta papire na stolu.

Šejn je već držao „remington” u ruci. Vatrene štapovi iz cevi revoļvera poleteše prema otvorenim vratima.

Pucao je brzo. Ovde, stvarno, nema šale!

Prasak pucnjeva pomešao se s kricima onih koji su se prvi pojavili na vratima. Padali su jedan za drugim na prag sobe.

Jedno punjenje sačmarice zapara tavanicu prostorije.

Šejn munjevito skoči prema zadnjim vratima. Projurio je kroz njih i zatvorio ih za sobom.

Čuo je jauke pogođenih. Mulatkinja se derala kao da je živu deru.

— Ne pucajte! Prokleti kućkini sinovi. Skoro da ste me pogodili! — doviknu Marinda.

Da li je ona bila ta koja ga je odala Marvinu Rokvelu?

Šejn se seti da je Fej Megi čula kako škripe neka vrata dok je mulatkinja tražila kožne kaiševe. Možda je Marinda poslala crnog slugu Mela Ruža kod Rokvela.

Nije više imao vremena za razmišljanje. Stigao je u unutrašnje dvorište i ugledao jednog bandita kako se pojavljuje iza jednih vrata.

Šejn je pucao pre nego što je bandit mogao da ga primeti.

Jedan prozor se otvorio.

Šejn je primetio malu ruku Fej Megi sa džepnim revolverom. Oružje se ogłosi i jedan bandit pade iza vodaskoka.

Šejn je udahnuo vazduh.

Izgleda da su opkolili kuću i približavali se iz svih pravaca.

Potrčao je do stepenica koje su vodile na sprat.

— Fej! — viknu on.

Vrata njene sobe se otvoriše. Istrčala je napolje. U brzini je zaboravila svoju kapu. Ali, i ovako sa kratkom kosom ličila je na nekog dečaka.

Potrčali su uz stepenice i stigli na vreme da spreče jednog bandita koji je sekao kaiševe kojima je bio vezan Bags Kenan.

Udarcem revolvera po glavi Šejn je oborio iznenađenog čoveka na pod.

Šejn napuni ponovo svoj „remington“. A zatim je izvadio iz futrole ispod pazuha i drugi revolver.

Fej Megi je pritrčala prozoru.

Olovo zasu otvor prozora i polomi staklo.

— Uhvaćeni smo u klopku! — viknu ona. — Oni su postavili strelce na krovovima.

Šejn je već bio prekoračio prag vrata. Uputio je nekoliko metaka niz stepenice.

Dvojica bandita baciše se u zaklon.

Fej Megi se pojavi pored Šejna. Bila je bleđa. U njenim očima jasno se očitavao strah.

— Priberi se, mala! — viknu on.

Trgao se kad je čuo potmule pucnje sačmarice u kući.

Odjeknuše krici.

Dvojica bandita koji su se dole pored stepenica bacili u zaklon odjednom su skočili.

Šejn je hteo da puca, ali tada je primetio da oni beže u unutrašnje dvorište.

Brzo je pojurio niz stepenice.

Opet odjeknuše pucnji iz sačmarica.

Šejn stiže do širokih vrata koja su vodila u unutrašnje dvorište.

Dvojica bandita potrčala su sa stepeništa sada pored dvo-

jice svojih ranjenih drugara, preskočili zid koji je bio obrastao bršljanom i nestali kao neke utvare.

Šejn je zbunjeno gledao prema zidu. Šta to sada treba da znači?

Fej Megi se pojavila pored njega. Bila je još uvek bleđa.

Ubrzo su na vratima kancelarije ugledali mulatkinju. Koračala je nazad s rukama podignutim uvis.

— Ti si lud, Mele! — kreštala je ona. — Ja sam skrivala Šejna. Ne znam kako su Rokvelovi ljudi došli ovamo.

Posrnula je i pala. Vršnula je.

Mel?

Šejn odmah skoči napred.

Samo sekundu kasnije na vratima kancelarije pojavi se mali Francuz.

Njegovo lice bilo je iskrivljeno od besa. Podigao je brzo cev sačmarice uvis. Međutim, tada je prepoznao Šejna i osmehnuo se.

— Šejne! — viknu on veselo. — Pa ti si živ, prijatelju. Već sam bio pomislio da su te sredili ti nitkovi.

Iza Mela pojavi se neki snažan visok čovek sa rošavim licem.

Šejn se mašio revolvera. Ali, Mel Ruž ga umiri.

— To je moj čovek, Šejne — objasni on. — Pa sto mu gro-mova, ceo dan te tražimo, a ti si odabrao da se sakriješ baš u mojoj kući.

Šejn se namršti.

— Mislio sam da si otišao iz Nju Orleansa, Mele — promrmlja on.

Mali Francuz se isceri.

— I jesam — potvrdi on. — Ali sam se setio one izreke da čovek ne može umaći sudbini. U toku noći sam se vratio i stupio u vezu s ljudima koji isto tako nisu bili zadovoljni novim gazdom kao ni ja. Oni su oklevali da se upuste u otvorenu borbu s Rokvelom i Kolovejem. Ali, tada smo čuli da je Kolovej ubijen. To je bio mali signal da se okupimo. Ispričao sam drugima o tebi. Šejne, i rekao im da si ti sigurno umešao svoje prste prilikom ubistva Koloveja. Tražili smo te svuda. Ali, ti kao da si bio propao u zemlju. Tada sam sreo Žana Luja, mog sobara. Odmah sam mu po nosu poznao da ga zbog nečeg grize savest. Stavio sam mu nož pod grlo i on je propevao. Marinda ga je poslala kod Marvina Rokvela. Ta drolja je htela da učini uslugu tom nitkovu kako bi joj on to i vratio.

— Nije tako, Mele! — cvilila je mulatkinja. — Žan Luj laže. Ja vas nisam odala. Kunem se u svoj život.

— Gubi se iz moje kuće! — viknu Francuz ljutito. — Dajem ti pet minuta vremena. Ako te posle toga uhvatim ovde u kući, prodaću te nekom burdelju u Vera Kruzu!

Ona je uplašeno izjurila iz sobe.

— Ko je ovo? — upita Mel Ruž i pokaza rukom prema Fej Megi.

Šejn se isceri.

— Prijatelj — objasni on. — Da nije bilo njega, mene bi

već sredili Rokvelovi ljudi. A, šta je s Rokvelom? Da li se zatvorio u svojoj kući u Palmeto stritu i brani se?

Mel Ruž odmahnu glavom.

— Ne — odvrati Mel Ruž. — Mi smo prodrli u njegovu kuću, ali njega više nije bilo tamo. Tražili smo ga po celom gradu. Izgleda da je namirisao opasnost i nestao bez traga i glasa. Može biti da je već napustio Nju Orlean.

Šejn nije ništa odgovorio. Odjednom mu je palo na pamet kuda je Rokvel pobegao.

Za trenutak se kolebao da li da to saopšti Melu Ružu.

Međutim, ako bi Rokvel pao u šake ljudima Mela Ruža, oni bi ga likvidirali no kratkom postupku i Lucius P. Hajden, veliki gazda zvani „Ajkula” više ne bi imao priliku da svoje gramzive prste pruža za svakim plenom koji se ukaže.

Međutim, on nije rekao ništa. Njegov zadatak je bio da pronade Hajdena i odvede ga u Sent Luis da bi tamo bio izveden pred sud.

— Ti ostani ovde dok mi budemo tražili Rokvela, Šejne — reče Mel Ruž. — Ostaviću nekoliko ljudi da te čuvaju.

Nije sačekao Šejnov odgovor. Okrenuo se i odlučnim koracima izišao iz prostorije. Pre toga je mahnio rukom snažnom banditu da pođe za njim.

Šejn je čuo kako naređuje gorostasnom čoveku.

— Blokiraćemo celo pristanište. Bak! Neka se kontrolišu svi brodovi. Kaži svim kapetanima da ćemo njihovu krtitiju baciti u vazduh ako na njoj nađemo Rokvela.

Fej Megi stade pored Šejna. Otpratila je pogledom malog Francuza i džinovskog bandita koji je koračao za njim.

— Da li su to vaši prijatelji? — upita ona promuklim glasom.

Šejn sleže ramenima.

— Mel je oduvek bio pristojan čovek — odvrati Šejn. — On smatra da ga je Rokvel ponižavao.

— A šta onda ako sada Mel Ruž postane glavni gazda u Nju Orleanu? — upita ona.

— Neko će to svakako postati, Fej — promrmlja Šejn. — Za Nju Orlean će biti dobro ako to bude Mel Ruž umesto surovog Rokvela.

— Bandit ostaje bandit — reče Fej Megi tiho.

Šejn nije imao nameru da se s njom prepire.

— Ostavimo sada to, Fej. — Idemo da uhvatimo Rokvela. Hajde sa mnom.

Gledala ga je s nepoverenjem.

— A, kako ćemo ga pronaći kad čak ni Mel Ruž ne zna gde se Hajden nalazi? — upita ona.

Šejn se osmehnu.

— Treba malo i glavom mućnuti, Fej — reče on.

Uhvatio je za ruku i izveo je iz kancelarije.

Niko ih nije zadržavao. Očigledno da Mel Ruž nije dao nikakva uputstva svojim ljudima koja se odnose na Šejna i njegovog malog „prijatelja”.

Ljudi u Nju Orleanu su izgleda nanjušili da u njihovom gradu nešto nije u redu. U ovim ranim večernjim časovima ulice su stalno bile pune ljudi. Sada se malo njih usudilo da izađe iz kuće.

Šejn je svuda video ljude Mela Ruža koji su se jako malo razlikovali od Rokvelovih bandita.

Izgleda da je borba već bila odlučena u korist malog Francuza. Većina Rokvelovih ljudi prešla je na njegovu stranu kad su čuli da je Kolovej ubijen.

Šejn se uputio u kuću Kolin O'Rejli.

Nekoliko puta morali su da izbegnu šerife.

Prasak pucnjeva kao da je probudio iz sna čuvare zakona.

Fej Megi još uvek nije znala kuda je to Šejn vodi. Sve dok nisu preskočili zid i našli se u vrtu kuće koja je prednjom stranom bila okrenuta prema Kenel stritu.

Na zastaljenoj verandi nije bilo nikoga.

Sakriven žbunjem i drvećem Šejn je oprezno koračao prema zadnjoj strani kuće.

Visokom čoveku je bilo jasno da mora biti oprezan. Jer, Lucius P. Hajden sigurno nije bio sam u kući.

Hajden je bio priteran iza zid. Nije više imao nikakvu šansu da zadrži svoje mesto velikog gazde. Jedino mu je ostalo da sačuva živu glavu i nestane iz ovog grada.

Ali, banditi mu neće tako lako oprostiti to što ih je mučio!

Šejn se pribi iza zid kuće.

Fej Megi je stajala pored njega. U njenoj ruci nalazio se revolver.

Sada i Šejn izvuče svoj „remington“ iz futrole. Bilo je sigurno da će banditi odmah pucati na njega i Fej čim ih budu ugledali.

Vrata staklene verande nisu bila zaključana.

Šejn ih polako otvori i proviri u kuhinju. Bila je prazna.

Sačekao je da stigne i Fej i onda su krenul dalje.

Na uskim stepenicama se nešto pokrenulo.

Šejn je vratio revolver u futrolu pre nego što ga je Velma primetila.

— Oh, masa Šejne — reče crna devojka tiho. — Mala Velma nema sada vremena za vas. Masa Hajden je ovde. Mora da se dogodilo nešto strašno! Misi Kolin stalno plače.

Šejn joj priđe bliže i uhvati je za ruku.

— Je li Hajden sam? — upita on brzo.

Devojka ga je zbunjeno gledala. Kao da je po zvuku njegovog glasa poznala da on ovog puta nije došao zbog nje, već zbog Hajdena.

— Oh, masa Šejne — reče ona plačnim glasom.

Šejn je prodrma.

— To mi moraš kazati, Velma — viknu on. — Da li je Hajden sam gore ili je tu još neko? Radi se o životu i smrti, devojko!

— Vi hoćete da pomognete masa Hajdenu i misi Kolin, masa Šejne, zar ne? — upita ona.

— Pa naravno, Velma — uveravao je Šejn. — Oni se nalaze u velikoj opasnosti. Hoću da ih odvedem do pristaništa.

— Oh, masa Šejne! — viknu ona prigušeno. — Vi ste dobar čovek. Velma je to uvek govorila misi Kolin.

— Kaži već jednom ko se nalazi gore kod Hajdena? — upita Šejn. Bio je nestrpljiv.

— Tamo su masa Flečer i još dva čoveka koje Velma ne poznaje — odvrati crna devojka. — Jedan ima vezanu ruku...

Šejnu je to bilo dovoljno. Pustio je Velmu i gurnuo je prema Fej Megi.

Crna služavka kriknu. Ugledala je revolver u rukama Fej Megi i prebledela.

Fej stavi ruku na usta crne služavke.

Šejn je još krajičkom oka video kako je Fej udarila mladu crnkinju po slepoočnici i kako je Velma pala na pod. A zatim je krenuo uz stepenice.

Fej je krenula za njim.

Gore u hodniku Šejn je primetio senku.

Prepoznao je tog bandita. Bio je to Pančer Mek Grou.

Držao je sačmaricu u rukama, ali izgleda nije imao namenu da je upotrebi. Očigledno mu je njegov gazda zabranio da puca, jer to bi privuklo ljude Mel Ruža ovamo u kuću.

Šejn je osetio da je Fej Megi iza njega.

Ona nije oklevala. Pre nego što je Šejn uspeo da je spreči, Fej je pritisnula obarač svog malog revolvera.

Pančer Mek Grou riknu besno. Ispustio je sačmaricu. Olovo je izgleda, okrznilo njegovu desnu ruku.

Šejn pojuri prema vratima Velmine sobe.

— Beži u zaklon, Fej! — doviknu on.

Istog trenutka otvorila su se jedna druga vrata i u hodniku se pojavio Džad Flečer. Odmah je počeo da puca.

Međutim, Fej Megi je isto tako pucala. Šejnu se učinilo da je Flečer pogoden.

Šejn sada više nije imao vremena da se brine o tome šta će uraditi Fej Megi. Nadao se da će biti dovoljno pametna i da će ostati u zaklonu.

Prošao je kroz Velminu sobu i otvorio spavaću sobu Kolin O'Rejli.

Lucius P. Hajden se munjevito ukrenuo. U ruci je već držao revolver. Odmah je pucao.

Kugla zviznu pored Šejna i udari u zid prostorije.

Kolin O'Rejli vrisnu.

Šejn pojuri napred prema Hajdenu, koji je sada još jednom pucao. Ovog puta metak je prohujao pored samog Šejnovog uha i zabio se negde u zid sobe.

Šejn udari snažno revolverom velikog gazdu po glavi. Lucius P. Hajden pade i opruži se na podu koliko je dug.

Šejn uze njegov revolver.

U hodniku se čuo krik. Bio je to glas Fej Megi.

Šejn pritrča vratima. Otvorio ih je.

Stigao je u poslednjem trenutku.

Fej Megi je još jednom pokušala da puca, ali je revolver samo skljojcnuo. Pokušala je da pobegne u Velminu sobu, ali je Pančer Mek Grou sustigao i uhvatio za jaknu.

Šejn potrča i uskoro se bacio na bandita. Srušio ga je.

Međutim, snažni Pančer Mek Grou nije bio pobeđen. On se vešto podigao na noge i krenuo stisnutih pesnica prema Šejnu.

Ogromna pesnica snažnog gorile fijuknu pored Šejnovog uha

Šejnu je bilo jasno da ne bi izdržao jedan takav udarac i zato je snažnog gorilu udario revolverom po glavi.

Jedan takav udarac nije izdržala ni gvozdена lobanja snažnog Pančera.

Bandit zakoluta očima i pade koliko je dug.

Pored njega je nepomično ležao Džad Flečer.

Gde li je samo taj nitkov Džej Blaun? Sigurno je već bio uhvatio mag'u i nestao bez traga i glasa.

Negde dole su se čuli šumovi. Izgleda da je neko pokušavao da otvori ulazna vrata

— Ljudi Mela Ruža, ili šerif?

Šejn potrča nazad u spavaću sobu Kolin O'Rejli.

Lucius P. Hajden se bio uspravio na podu. Njegovo debelo lice se razvuklo u grimasu. Šejn je u njegovim očima primetio strah.

Fej Megi uperi svoj mali revolver u debelog čoveka na podu. Izgleda da je ona u međuvremenu stavila nove metke.

— Bežimo odavde! — viknu Šejn.

Čuo se tresak. Ulazna vrata su izgleda popustila.

Šejn uhvati Luciusa P. Hajdena za jaknu i povuče ga kroz Velminu sobu prema hodniku.

— A šta će biti sa mnom, Šejne? — doviknu Kolin O'Rejli.

— Hajde s nama, ako ne voliš da ostaneš sama! — odvrati Šejn.

Kroz kuhinju su stigli u vrt.

— Napred, Velma! — naredi Šejn devojci koja je s njima izašla iz kuhinje.

Velma potrča. Stala je ispred jednih uskih gvozdenih vrata, koja Šejn dosad nije bio primetio.

Ušli su u jedno usko dvorište u kome se nalazila kočija sa upregnutim konjima. Šejn je odmah prepoznao zapregu. Jutros je stajala ispred Rokvelove kuće u Palmeto stritu.

— Penji se! — naredi Šejn Hajdenu.

Debeli čovek se popeo u kočiju. Seo je pozadi.

Šejn je bio iznenađen. Znači, Hajden zna da se radi o njegovom životu!

Možda je taj stari lisac slutio šta Šejn namerava da uradi s njim, ali je izgleda shvatio da mu je sada najvažnije da što pre uhvati maglu iz Nju Orleansa, da bi umakao ispred cevi bandita podzemlja.

— Vas tri sedite na klupu! — naredi on ženama. — A vi, Fej, sklonite taj pištol. Kolin i Velma su bezopasne.

Šejn se pope na kočijaševo sedište. Našao je tu pored sebe neki ogrtač. Prebacio ga je preko sebe.

Kroz otvoreni prozor promolila se lepa glava mlade Fej Megi.

— Brodić se nalazi blizu Njutn-ferija, Šejne, — došapnu mu ona.

Visoki čovek klimnu glavom. Ali, treba stići donde.

Na Megzin stritu se se ispred njih isprečila dvojica muškaraca u tamnim odelima. Šejn zaustavi kočiju.

Pogledali su unutra, a zatim dali znak da kočija može da krene dalje.

Samo minut kasnije skrenuli su ka pristaništu.

Šejn pogleda niz kej.

Ispred rampi stajali su ljudi u tamnim odelima s crnim šeširima na glavi kontrolisali svakog ko je hteo da uđe na brod.

Šejn potera kočiju dalje.

Neko je doviknuo da je Mel Ruž nanjušio trag Marvina Rokvela.

Na kraju keja gde se nalazila Njutn-skela bio je privezan jedan mali parobrod.

Na rampi do broda nalazilo se nekoliko gorila.

Odmah su uočili kočiju koja se približavala parobrodu.

Njih trojica stadoše ispred kola.

Ostali su opkolili kola i zavirili unutra.

Šejn se nadao da će Fej Megi ostati mirna i da neće napraviti neku glupost.

— Hej, čoveče! — viknu jedan bandit. — Koga to sve imaš u kočiji?

Šejn podiže ruke uvis.

— Jednog džentlmena, njegovu suprugu i njenu crnu služavku — odvrti on. — Iznajmili su brodić zato što žele da otputuju do Lačera.

— Taj brod još od prošle noći stoji tu i stalno iz njegovih dimnjaka kulja dim — viknu bandit. — Šta to treba da znači?

— Došli su brodom i imali su skoro jedan dan zakašnjenja — promrmlja Šejn.

Negde iza njih na pristaništu nastala je galama.

— Šta je to sada? — upita Šejn.

— Videćemo — odvrti bandit.

— Čuo sam kako neko kaže da je Mel Ruž otkrio gde se krije Rokvel — reče Šejn.

Čovek ispred njega se trže.

— Bikovi! — riknu neko.

Trojica momaka su iznenada prestali da se interesuju za njih i dali petama vetar.

Šejn je obišao oko kočije. Baš u pravom trenutku da uhvati Hajdena, koji je pokušao da se iskrade i nestane negde u gužvi na keju.

— Vidiš li ih. Hajdene! — viknu on. — Ti krvoločni psi će te upucati kao prerijskog zeca. Zar želiš da im dopadneš šaka?

Između kuća na keju odjednom su istrčali šerifi.

Nekoliko bandita Mela Ruža nije uspeo na vreme da umakne i šerifi su ih strpali u jedna kola sa gvozdenim rešetkama.

Šejn, Hajden, Fej Megi, Kolin i Velma požuriše preko uskog popločanog dela prema malom brodu.

Mašina je počela da brekće i uskoro su krenuli uz široku reku.

XXI

Šejn se nasloni na uska vrata koja su vodila u sobu Fej Megi. Širok krevet na levoj strani kao da je mamio visokog čoveka. Fej je naravno izabrala najbolju kabinu za sebe.

Devojka ga je gledala svojim crnim očima.

— Šta vam pada na pamet, Šejne? — reče ona. — Vi nemate šta da tražite u mojoj kabini!

Još uvek mu je govorila „vi” mada on već odavno govori „ti”.

— Imamo više od pet dana putovanja do Sent Luisa, Fej — promrmlja on. — Mogli bi malo da prekratimo vreme. Biće nam lepše.

Prišla je i zamahnula da mu zalupi vrata pred nosom.

Međutim, Šejn je podmetnuo svoju čizmu ispred donjeg dela vrata.

Fej je bila crvena u licu.

— Trebalo je da iskoristite poslednje dve noći dok su na brodu bile Kolin O'Rejli i njena crna služavka! — prosikta ona. — Svako je primetio da su one uvek držale odškrinuta vrata kada vi prolazite!

Šejn sleže ramenima.

— Ko ide u porculansku radnju ne treba da nosi kamenčiće sa sobom — promrmlja on. — A i ja sam video izgužvane čaršave na Hajdenovom krevetu u njegovoj kući u Palmeto Stritu Fej. Ti ipak moraš priznati da je moj ukus bolji kad su u pitanju osobe suprotnog pola.

Njeno lice se smračilo.

— Ti jako dobro znaš zašto sam to uradila — reče ona. — Nisam imala drugog izbora.

— A zar ti misliš da bi mi mala Velma pomogla da i ja to isto nisam uradio? — upita on i osmehnu se.

— Ti, prokleta kopile! — viknu ona ljutito. — Sigurna sam da si uživao dok si držao u naručju tu lepu crnkinju. Ali, ja sam se gadila tog matorog jarca Hajdena!

Pa, nešto kao da je krenulo, pomisli Šejn. Bar mu sada govori na „ti”.

Šejn oseti kako mu krv udara u lice.

Otkako se nalaze na malom parobrodu on stalno želi da joj se približi. Mogao je stvarno da spava sa Kolin O'Rejli ili sa Velmom pre nego što su u Grinvilu sišle sa broda.

Kolin nikako nije htela da siđe sa broda i tek pošto je Šejn pronašao nozamašnu sumu novca u Hajdenovoj jakni i pružio joj nekoliko hiljada dolara ona je pristala da ode.

Velma je plakala. Svake noći čekala je da se pojavi visoki čovek kod nje u kabini. Ali, ništa.

Međutim, Šejn nije imao nameru da spava ni sa jednom od

njih. Jednostavno, srce mu je čeznulo za tom mladom Fej Megi. Zato je ostajao uvek u svojoj kabini.

Ta krhka, lepa žena nikako mu nije izlazila iz pameti. Čak je poverovao da se zaljubio u nju.

Vratila se natrag u kabinu.

Šejn nije krenuo za njom.

Stajao je još uvek na vratima.

Ona se okrenula i pogledala ga svojim krupnim crnim očima.

Visokih čovek se osmehnu.

— Da provedem pet noći na ovom brodu, a da za to vreme ne osetim tvoj dah, to sigurno neću moći da izdržim, Fej — reče on tiho.

Čuli su se koraci gore na palubi.

— Zatvori vrata, Šejne — reče ona promuklim glasom.

Šejn uđe unutra u kabinu.

Zatvorio je vrata za sobom i stavio rezu.

— Zašto nisi još jednom pogledao da li je sve u redu sa Hajdenom? — upita Fej.

— Sve je u redu — odvrati visoki čovek.

Lucius P. Hajden je ležao vezan u mračnoj kabini pored prostorije u kojoj se nalazio motor broda. Ključeve od gvozdениh lanaca nosio je Šejn sa sobom.

Šejn je polako koračao prema devojci.

Fej Megi ga je gledala otvorenih usta. Njene čvrste grudi su se dizale i spuštale.

Prišao je sasvim blizu. Sada je već osetio njen dah.

— Poljubi me, Fej — reče on promuklim glasom i osmehnu se.

Devojka je podigla ruke i zagrlila ga.

Zatim se podigla na prste.

Kada su ga njene usne dodirnule, on je skoro zaboravio gde se nalazi.

Tek kada su njegove ruke kliznule niz njeno telo, Šejn se vratio iz sna.

Šejn je znao da je Fej živa vatra, koju samo treba potpaliti.

Fej Megi je zatvorila oči. Dosad je verovala da nema nijednog čoveka na svetu koji joj nešto može značiti u životu. Sada je prvi put osetila šta je to kad se žena prepusti muškarcu koji joj se dopada.

XXII

Dugo posle toga Šejn je mislio na noći koje je proveo sa Fej Megi na brodu koji je plovio uz Misisipi prema Sent Luisu.

Međutim, Šejn nije otputovao u Sent Luis. Sišao je ranije sa broda. U Kairu. Velikog gazdu Luciusa P. Hajdena prepustio je mladoj Fej Megi da ga odvede do Sent Luisa i preda ga vlastima.

Prethodnu noć Šejn i Fej su se voleli kao nikad ranije za vreme vožnje na brodu.

O svojim planovima za budućnost nisu pričali.

Šejn je znao da mora da se vrati ponovo na Zapad, a to kuda će kasnije krenuti Fej Megi, saznaće se tek kasnije.

Jedno je bilo sigurno. Oni se verovatno nikad više neće sresti.

Šejn uzdahnu.

Morao je sebi da prizna da se zaljubio u tu mladu krhku devojkicu.

Ali, brod je već bio krenuo u daljinu.

Iznad velike reke nadvio se oblak gustog dima.

Šejn zabaci šešir na potiljak.

Još je dugo stajao i gledao u daljinu.

Fej Megi je neprestano mahala visokom čoveku.

Šejn je krenuo vozom za Kanzas Siti. Želeo je da stigne u Denver. Tamo ga čeka novi zadatak.

Uzdahnio je još jednom.

U Denveru je počitao u novinama:

„SUDENJE VELIKOM GAZDI LUCIUSU P. HAJDENU U SENT LUISU”.

Međutim, Hajden je ipak uspeo da se spase smrtno kazne. Nije bilo dokaza. Samo je priznao da je ubio svog drugara zato što ga je odao. Ali, sud je ocenio da je to bio lični obračun i veliki gazda, Lucius P. Hajden je osuđen na pet godina ro-bije.

Šejn ljutito zgužva novine.

Znao je da će Hajden naći načina da izbegne i tih pet godina. Veliki gazda zvani „Ajkula” naći će sigurno vezu i verovatno će uskoro u Sent Luisu nastaviti da radi ono što je i ranije činio. Ali, sada će biti oprezniji.

Šejnove misli su se ponovo vratile na Fej Megi.

Bilo je dobro što mora ponovo na Zapad. Jer, ta devojkica mu je odnela srce i počeo je ozbiljno da razmišlja da se ponovo vrati u Sent Luis i da potraži Fej Megi.

Ali, ipak možda ...

K R A J

NE ZABORAVITE: NAGRADE SE IZVLACE 21. JUNA 1986. GODINE

donosi srećnim dobitnicima 1001 nagradu!

SVET ČUDESA

Automobil „golf“ dizel obezbeđen je posredstvom RO „Tehnometal“ iz Novog Sada, koja vrši prodaju vozila i rezervnih delova iz proizvodnog programa TAS. Informacije na telefone: 021/613-407 i 613-383 (Novi Sad, Kej Moše Pijade 8)

Očekuju vas i druge vredne nagrade:
tri televizora u boji,
tri kompjutera, desetodnevni boravak
za tri osobe u porodičnom apartmanu na moru,
tri turistička putovanja u Rim, deset bicikla,
deset dušeka za kupanje,
100 školskih torbi,
100 majica i
220 kapa sa
likovima patuljaka,
kao i 550 bedževa.

GLAVNA PREMIJA JE AUTOMOBIL "GOLF" DIZEL!